

'Ασ' Όλα

Το Σύμβολόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τμήμα Έγγραφής εξαμήνου

Διά την Τουρκίαν Γρ. 10
,, τὸ ἔξωτερικόν Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

➔ ΓΡΑΦΕΙΑ ➔

Γαλατᾶ, Πεμπτοπάζαρον, Σαατοῆ Χάν, 16.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Τὸ φύλλον ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20.

Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὰς ὑπογραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

Η Α. Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ

Ἄναμφηρίστως εἰς ἓκ τῶν λαμπροτέρων ἱεραρχῶν, δι' οὓς σεμνύνεται ἡ ἡμετέρα ἱεραρχία, εἶνε καὶ ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης, οὗτινος σήμερον δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα.

Πνεῦμα ὀξὺ καὶ ἀγχίνου, πεπρoικισμένον δι' ἀντιλήψεως βαθείας καὶ ἀλαθῆτου κρίσεως, φυσιογνωμία συμπαθῆς καὶ γλυκεία, ψυχὴ γλυκυτέρα εἰσέτι, καρδία γενναία καὶ ἀγαθὴ, τρόποι ἀφελεῖς, συμπεριφορὰ λεπτή καὶ ἀπέριττος, ἰδοὺ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ κυριώτερα προσόντα τῆς Α.Σ. δι' ὧν καὶ ὡς Μητροπολίτης καὶ ὡς συνοδικὸς διέπρεψε.

Δυστυχῶς, οὐ μόνον τὰ στενὰ τῆς ἡμετέρας ἐπιθεωρήσεως ὄρια δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ μακρολογήσωμεν, ἀλλὰ καὶ οὐκ ἴδιον αὐτῆς νὰ ἱστορήσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σ. νέου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, καθόσον μάλιστα πρόσφατα γεγονότα τῆς ἐνεστῶσης αὐτοῦ συνοδικῆς περιόδου περίπυστα τυγχάνουσι τεκμήρια τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μας. Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς καὶ νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὴν ἐντύπωσιν, ἣν μᾶς ἐπροξένησεν ἡ τελευταία παρὰ τῆ Σεβ. ἀγίῳ Θεσσαλονίκης ἐπίσκεψίς μας, καὶ νὰ διαπιστώσωμεν εἰς ὅλους, ὅτι, ἂν μὲ συντετριμμένην καρδίαν ἢ δύστηνος Ἐάνθη ἀποχωρίζεται τὸν προσφιλῆ τῆς ποιμενάρχην, μεθ' αἵμασσοῦσης καρδίας ὁ ποιμενάρχης ἀποχωρίζεται τὰ πνευματικὰ του τέκνα, ἅτινα τόσο ἠγάπησεν.

Εὖρομεν αὐτὸν ἐν μέσῳ σωροῦ τηλεγραφημάτων, ἐνασχολούμενον εἰς τὴν ἀπάντησίν των. Ἐτρομάξαμεν πρὸ τῆς χαρτοπλημμύρας

ἐκείνης τῶν τηλεγραφημάτων καὶ ἀκουσίως ἡ ἐρώτησις: τί εἶνε αὐτὰ; διέφυγε τὰ χεῖλη μας. Τὰ δάκρυα ἀνέβλυσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ με φωνὴν τρέμουσαν ἐξ ἱεράς συγκινήσεως μᾶς λέγει:

— Εἶνε ἀπὸ τὴν Ἐάνθη, ἀπὸ τὰ παιδιὰ μου . . . καὶ αὐτὰ, ἀπὸ τὰ καινούργια μου παιδιὰ.

Ναί, δικαίως ἡ Ἐάνθη μὲ συντετριμμένην καρδίαν ἀποχωρίζεται τὸν πνευματικὸν αὐτῆς πατέρα, τὸν πατέρα, ὅστις ἐπὶ δεκαεννέα ὀλόκληρα ἔτη τὴν ἐποίμανε, τὸν πατέρα, ὅστις τὴν παρέλαβε παιδίσκην μικρὰν καὶ ἀσθενῆ, δειλήμονα προσάλλουσαν κεφαλὴν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀγερόχων Μητροπόλεων, καὶ ἤδη τὴν ἐγκαταλείπει κόρην σφριγηλὴν καὶ ἀκμαίαν, νύμφην πολύφερνον καὶ ὠραίαν, ὑπερήφανον ὑψούσαν κεφαλὴν μετὸ ἀπαστράπτου αὐτῆς διάδημα τῶν καλλιμαρμάρων τῶν μουσῶν τεμενῶν, τῶν περιλάμπρων ναῶν, συλλόγων, σωματείων κλπ.

Δι' ὃ, συλλυπούμενοι τοῖς φίλοις Ἐανθίοις, συγχαίρομεν εὐλικρινῶς τοὺς Θεσσα-

λονικεῖς ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει τοιοῦτου ποιμενάρχου, ὑπὲρ οὗ ἐν πεποιθήσει λέγομεν, ὅτι ἔσται ἡμαρ, καθ' ὃ ὄλοι των ἐνὶ στόματι, μὲ φωνῆ θὰ εἴπωσι: « τοιοῦτος ἔδει ἡμῖν ἀρχιερεὺς ».

Τρεῖς λέξεις μόνον:

ΚΟΜΨΟΤΗΣ: ΤΙΡΙΓΓ - ΓΑΛΑΤΑ

Ἐμπνεύσει δῶρα διὰ τὴν Πρωτοχρονιά. Τὰς Κυριακὰς τοῦ Δεκεμβρίου ἀνοικτὸν τὸ κατάστημα.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἐκ τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου περι-
κοπῆς, ἡ ὁποία περιγράφει τὴν ἴαριν τῆς γυ-
ναικὸς ἐν τῇ συναγωγῇ, ὑπὲρ τὸ θαῦμα μία
λέξις κατακτᾷ τὴν προσοχὴν μου καὶ περὶ αὐ-
τῆς θ' ἀσχολήσω τὸν ἀναγνώστην σήμερον:
Περὶ τῆς διδασκαλίας. Ἐν τῶν τριῶν μέσων,
δι' ὧν ὁ Χριστὸς κατώρθωσε τὴν ἀναγέννη-
σιν τῆς ἀνθρωπότητος, εἶναι τὸ δίδαγμα καὶ
δύναμαι μάλιστα νὰ εἶπω ὅτι τοῦτο συνετέ-
λεσεν ὅσον οὐδὲν τῶν δύο ἄλλων πρὸς τὴν
σωτήριον ταύτην μεταβολήν. Τὰ θαύματα δύ-
νανται νὰ λησμονηθῶσιν, ἀλλ' ἡ διδασκαλία
τοῦ Χριστοῦ μένει καὶ θὰ μείνῃ αἰωνίως. Ὁ
Χριστὸς ἐδίδαξεν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ διδά-
σκων, κατέδειξε καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς δι-
δασκαλίας καὶ συνέστησεν αὐτὴν εἰς τοὺς μα-
θητὰς του, λέγων « μαθητεύσατε ». Ἐν τούτοις
ἡ θεία αὕτη τοῦ Χριστοῦ ἐντολή μὴ νομίσω-
μεν ὅτι βαρύνει μόνον τοὺς ἀναλαβόντας νὰ
συνεχίσωσι τὸ ἔργον τῶν ἀποστόλων· δὲν ἀπο-
βλέπει μόνον εἰς τὸν κληρὸν καὶ τοὺς ἐξ ἐπαγ-
γέλματος κήρυκας, ἀλλὰ καὶ ὡς χριστιανούς εἰς
πάντας ἡμᾶς. Μάλιστα. Ἄν ὁ ἱεροκῆρυξ ἀπὸ
τοῦ ἄμβωνος ἢ ἀπὸ τοῦ βήματος κηρύττῃ,
τὸ κήρυγμά του δὲν δύναται νὰ εἶναι τόσον
ἀποτελεσματικόν, ὅσον τὸ κατ' ἰδίαν κήρυγμα,
τὸ ὁποῖον δυνάμεθα ἔκ τοῦ ἀφανοῦς νὰ κά-
μωμεν κατὰ τὰς διαφόρους συναναστροφάς
μας κατὰ τὰς ποικίλας σχέσεις μας.

Ἄς ἐννοήσωμεν καλῶς ὅτι ἕκαστος πάντοτε
ἀναλόγως τῶν γνώσεών του καὶ τῆς μαθή-
σεώς του δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ εὐεργετικόν
αὐτὸ ἔργον· μία συμβουλή, μία παρηγορία,
μία ἠθικὴ ἐνίσχυσις πρὸς κάποιον φίλον μας
ἢ γνωστόν, ἔχουσι πολλὰς μεγίστην ἐπί-
δρασιν. Αὐτὸ εἶναι ἡ εὐεργεσία, ἡ ὁποία εἶναι
ὄντως πολύτιμος χωρὶς νὰ μᾶς στοιχίζῃ παρὰ
ὀλίγην μόνον καλὴν θέλησιν.

Ἄς μὴ φειδῶμεθα αὐτῆς· θὰ εὐρίσκωμεν
πάντοτε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν κάμωμεν. Κα-
θεὶς ἐξ ἡμῶν ὡς ἄτομον εἶναι μία δύναμις,
ἡ ὁποία εἰμπορεῖ νὰ ἐπιδράσῃ λίαν οὐσιωδῶς
καὶ νὰ ἐπηρεάσῃ ὀρισμένον κύκλον. Ἄς
μεταχειρισθῶμεν τὴν δύναμιν πρὸς ὠφέλειαν
καὶ πρὸς τὸ καλόν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἄς μὴ
δηλητηριάζωμεν δι' αὐτῆς τὴν ἠθικὴν καὶ
πνευματικὴν ὑπόστασιν τοῦ πλησίον μας. Θὰ
θεωρηθῶμεν τότε ὡς φονεῖς τοῦ αἰσχίστου εἴ-
δους, οὐδὲν ἔχοντες πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν
αὐτῶν ν' ἀντιτάξωμεν.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἔληξεν ἐν τῇ Ὀθω-
μανικῇ Βουλῇ ἡ περὶ τῆς δράσεως τῆς Κυ-
βερνήσεως συζήτησις. Μετὰ τὰς ἀγορεύσεις
τῶν ἀντιπολιτευομένων ὠμίλησαν ὁ Μέγας
Βεζύρης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν προοδευτικῶν
Χαλῆλ μπέης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐτέθη ζήτημα
ἐμπιστοσύνης. Ἐπὶ 186 ψηφισάντων, 123
ἐψήφισαν ὑπέρ, 63 δὲ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.
Κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐψήφισε καὶ ἡ ἐλ-
ληνικὴ ὁμάς, πλὴν τῶν κκ. Νάλη, Γεωργαν-
τζόγλου, Σαβδοπούλου καὶ Μιχαηλίδου, οἵτι-
νες, ὡς γνωστόν, ἀπεσπᾶσθησαν αὐτῆς, προσ-
καλληθέντες εἰς τὸ ἐνωτικὸν κόμμα.

Παρὰ τὴν δοθεῖσαν ὁμῶς ψήφον ἐμπιστο-
σύνης, ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ὅτι δὲν ἐξήλθε
τῆς ἐπισηλοῦς αὐτῆς θέσεως, διότι καὶ οἱ
ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ψηφίσαντες προοδευ-
κοὶ δὲν ἀποκρῦπτουσι τὰς δυσαρσεκείας των
πρὸς τινὰς ὑπουργούς. Οὕτω δὲ λέγεται ὅτι
προσεχῶς ὁ Χακκὴ πασᾶς θὰ ὑποβάλῃ πα-
ραίτησιν ὅλου τοῦ ὑπουργείου, μεθ' ὃ θ' ἀνα-
λάβῃ τὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτοῦ.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι εἶχον τὴν παρελθούσαν Κυ-
ριακὴν ἐκλογὰς διὰ τὴν Β' ἀναθεωρητικὴν
Βουλὴν, ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ τὸν Ἰανουάριον.
Ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν τὸ Βενιζελικόν
κόμμα ἐξήλθε πανίσχυρον κατὰ πολλὰς χι-
λιάδας ψήφων, ὑπερτερῆσαν τοῦ τῶν φιλε-
λευθέρων. Οὕτω δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν
μετὰ πολλῆς αἰσιοδοξίας τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς
ταύτης, ἥτις ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστή-
ματος ἐλπίζεται ὅτι θὰ περατώσῃ τὸ ἀναθεω-
ρητικὸν αὐτῆς ἔργον.

Πολλὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διαδίδον-
ται περὶ ἑλληνοβουλγαρικῆς συμπράξεως καὶ
περὶ ταξιδίου τοῦ Ἑλληνος διαδόχου εἰς Σό-
φιαν πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς. Ἐκ τῆς ἐπιμο-
νῆς, μεθ' ἧς κυκλοφοροῦσιν αἱ φῆμαι αὗται,
ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχει εἰς αὐτὰς καὶ δόσις
τις ἀληθείας· ἐν τούτοις κατηγορηματικῶς
διαψεύδεται πᾶσα ἐπιθετικὴ πρόθεσις τῶν
δύο βασιλείων κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἐν τῇ Ρουμανικῇ Βουλῇ ὁ ἀρχηγὸς τῶν
συντηρητικῶν δημοκρατικῶν ὠμίλησε περὶ
τῶν σχέσεων Ρουμανίας καὶ Τουρκίας, δη-
λώσας ὅτι, καίτοι ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο
κρατῶν κοινότης συμφερόντων, ἐν τούτοις οὐ-
δεμία συνεννόησις ὑφίσταται μεταξὺ των. Ἡ
Ρουμανία, εἶπεν, « ἀκολουθεῖ ἀνεξάρτητον ἐν
Ἀνατολῇ πολιτικῇ ».

Καὶ κατὰ τὴν διαρρεύσαν ἑβδομάδα νεότεραι
κατηγγέλλησαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα βιαιοπραγίαι
ἀπὸ μέρους τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν ἡμετέρων
Ἑλληνορθόδοξων.

Οὕτω, μεταξὺ ἄλλων, κατὰ τὴν προχθεσινὴν συν-
εδρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ
ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Φιλίππου-
πόλεως κ. Σμαράγδου, ἐπισυνάπτοντος ἔκθεσιν τοῦ
ἐν Φιλίππουπόλει Ἀρχιερατικοῦ τοῦ Ἐπιτρόπου κ.
Φωτίου, δι' οὗ καταγγέλλει πλείστας ὑπερβασίας
τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἐκεῖσε ἡμετέ-
ρων Ἐκπαιδευτικῶν καὶ λοιπῶν κοινοτικῶν πραγ-
μάτων, καὶ πληροφορεῖ ὅτι συνετάχθη ὑπὸ τῆς Κυ-
βερνήσεως νομοσχέδιον, ὅπερ ὁσονούπω ἐπιψηφί-
ζεται ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς Βουλῆς καὶ διὰ τοῦ
ὁποίου δημεύονται ἀτυχῶς αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν περι-
ουσίαι, τοῦ νομοσχεδίου τούτου οὐδαμῶς προβλέ-
ποντος περὶ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων, ἀλλὰ κατα-
πνίγοντος καὶ ἀφαιροῦντος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς
Κοινότητος πᾶσαν περιουσίαν αὐτῆς.

Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν τέως Σεβ. Μητροπολι-
τῶν Εἰρήνης κ. Ἰωακείμ καὶ Σαράντα Ἐκκλησιῶν
κ. Ἀνθίμου, ἀποχωρησάντων, ὡς γνωστόν, ἐκ τῆς
Ἱ. Συνόδου, προσεκλήθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν
συνεδρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου οἱ Μητροπολίται Λή-
μιου κ. Γεννάδιος καὶ Κρήνης κ. Θεόκλητος.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κουρμπάν Βαϊραμίου ἡ Α.
Θ. Π. ὁ Πατριάρχης ἀνήλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα,
συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχοντος Καποῦ-
Κεχαγιά τῶν Πατριαρχείων πρὸς ὑποβολὴν τῶν
συγχαρητηρίων Αὐτῆς εὐχῶν τῷ Ἀνακτι.

Ἡ Α. Θ. Π., ὀδηγηθεῖσα προηγουμένως ἐν ἰδιαί-
τερα ἰσχυρῶν ἀφούση, ἀνεπαύθη ἐπὶ μι-
κρόν, εἶτα δὲ, κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν τάξιν,
προσηλθὲν ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου,
ὄν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

Μεγαλειότατε,

Ἡ Ὑμετέρα Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ἄγει
σήμερον τὴν ἑορτὴν τῶν θυσιῶν (Κουρμπάν-Βαί-
ραμίου) καὶ ἡμεῖς, οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν δια-
φόρων μὴ μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, παριστάμε-
νοι ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Αὐτοκρατορικῆς Μεγα-
λειότητος, καθήκον ὀφειλετικὸν ἐκπληροῦντες καὶ
τὰ ἀκραίφην αἰσθήματα ἡμῶν πρὸς τὸ σεπτὸν
πρόσωπον Αὐτῆς ἐκδηλοῦντες, θερμότητα ὑποβάλ-
λομεν συγχαρητήρια καὶ ἔτι θερμότερας εὐχάς,
δεόμενοι τῷ Παναγὰθῳ Θεῷ, ὅπως καταξιῶι ἑορ-
τάζειν ἐπὶ μῆμιστον.

Τὴν προσφώνησιν ταύτην τῆς Α. Θ. Π. ἀνέγνω-
σεν ἀμέσως εἰς τὴν τουρκικὴν ὁ Καποῦ-Κεχαγιά κ.
Α. Οἰκιάδης. Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Ἄναξ, ἀπαντῶν, ἐξέ-
φρασε τὴν εὐαρέσκειαν Αὐτοῦ, ἠνχῆθη δὲ ὅπως
ἐπὶ ἔτη πολλὰ βλέπῃ περὶ ἑαυτὸν τοὺς ἀρχηγούς
τῶν πνευματικῶν Κοινοτήτων.

Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Θ. Π. ἐξεληθοῦσα τῆς αἰθούσης
τοῦ Θρόνου, ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, προ-
πεμπομένη μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν ἀφίξιν
αὐτῆς τιμῶν.

Ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ἡ Α. Θ. Π., μετέβη πρὸς
ἐπίσκεψιν τῆς Α. Α. Υ. τοῦ Διαδόχου Γιουσούφ
Ἰζεδδίν, ἀπόντος ὁμῶς αὐτοῦ, ἡ Α. Θ. Π., μετὰ
μικρὰν τινα ἀναμονήν, ἐγγραφεῖσα εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτο
βιβλίον, ἀπῆλθεν.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Βαϊραμίου ἡ Α. Θ. Π. ἐπε-
σκέφθη καὶ τὸν Μ. Βεζύρη, τοὺς ὑπουργούς τῆς
Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτι-
κῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν Σεῖχουλισλάμην, τοὺς
πρώην Μ. Βεζύρας Φερίδ καὶ Χιλμὴ πασάδες, τοὺς
προέδρους Γερουσίας καὶ Βουλῆς καὶ τὸν Νομάρ-
χην Πρωτεύουσος.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Λέγουν ότι οι 'Αμερικανοί είναι παράδοξοι άνθρωποι, αγαπούν να διαφέρουν από τους κατοίκους του αρχαίου κόσμου και ό,τι κάμνουν τό κάμνουν με ένα τόσο πρωτότυπον τρόπον, ώστε να προξενούν την περιέργειαν εκείνων, οι οποίοι τους βλέπουν και τους συναναστρέφονται. Αυτά βέβαια είναι τόσο γνωστά, ώστε δέν τολμῶ νὰ σᾶς τὰ διδάξω μίαν φοράν ἀκόμη. Εἰς τὰς ἐφημερίδας δεκάκις τοῦλάχιστον ἐντὸς ἐνὸς φύλλου θὰ εἶδετε ἐξάπαντος τὰς λέξεις «ἀμερικανισμός», «ἀμερικανικὸς τρόπος» καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα ἀμέσως μεταφράζονται εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μας ὡς ἐξῆς: παράδοξον, ιδιοτροπία, πρωτοτυπία, κεντροπία, ἐκκεντρισιμός.

Αὐτὴ εἶναι καθ' ἡμᾶς ἡ φήμη τῶν 'Αμερικανῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, τὴν ὁποῖαν πολλοὶ θεωροῦσι μοναδικήν εἰς τὸν κόσμον.

Ἐν τούτοις θὰ ἐπιτρέψουν νὰ τὴν διαμφισβητήσω με τὸν σοβαρώτερον τρόπον καὶ νὰ τὴν διεκδικήσω πεισιμόνως δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας.

Οὐχὶ οἱ 'Αμερικανοί, ἀλλ' ἡμεῖς, οἱ μακάριοι Ἕλληνες, εἴμεθα ὁ παραδοξότερος λαός, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πρέπει δικαίως νὰ κατακτήσῃ τὴν φήμην, τὴν ὁποῖαν κατέχουν οἱ 'Αμερικανοί.

— Ἀστειεύεσθε; θὰ μ' ἐρωτήσητε.

— Ὁχι, καθόλου, ἀλλὰ με μίαν διαφορὰν μικρὰν ἢ μεγάλην: Ὅτι οἱ 'Αμερικανοί εἶναι παράδοξοι εἰς ὅσα κάμνουν, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα παράδοξοι εἰς ὅ,τι δέν κάμνομεν ἢ εἰς ὅ,τι ἀμελοῦμεν νὰ κάμωμεν.

— Ἐξηγηθῆτε, παρακαλοῦμεν, καλλίτερον, ἀκούω νὰ ψιθυρίζουν τοῦ ἀναγνώστου καὶ τῆς ἀναγνώστριάς τὰ χεῖλη.

— Τίποτε εὐκολώτερον ἀπ' αὐτό, τίποτε προχειρότερον.

Εἰμπορῶ ἴσως νὰ σᾶς φέρω πολλὰ παραδείγματα: ἐν τούτοις σήμερον θὰ περιορισθῶ εἰς ἓν καὶ μόνον.

Λοιπόν· ἂν ἐδιαβάζετε κάπου ὅτι ὁ 'Αμερικανὸς σὶρ Κάμπελ Κούξτων, ἡλικίας 55 ἐτῶν, διαμένων συνεχῶς εἰς τὸ πατρικὸν σπίτι, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐγεννήθη, δέν εἴξευρε κανὲν ἄλλο δωμάτιον ἐκτὸς τοῦ γραφείου καὶ τοῦ κοιτῶνος καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἄλλα δέν ἠσθάνθη τὴν περιέργειαν νὰ τὰ ἴδῃ, τί θὰ ἐλέγατε;

— Ἴδου εἰς ἀμερικανισμός, εἰς τρελλὸς τύπος.

Καὶ μῶλα ταῦτα τοιούτους τύπους ἔχομεν ἀφθόνους ἡμεῖς, τοὺς βλέπομεν καθ' ἡμέραν καὶ ἴσως εἴμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι.

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔζησαν συνεχῶς ἐδῶ καὶ ἀριθμοῦν ἐπὶ τῆς ράχεως περισσότερο τοῦ ἡμίσεως αἰῶνος καὶ μῶλα ταῦτα δέν ἐπῆγαν οὔτε μίαν φοράν εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, εἰς τὰ ἀρχαῖα τεῖχη καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Κουλά

ἀκόμη. Κατὰ τί διαφέρουν αὐτοὶ ἀπὸ τὸν παράξενον ἐκεῖνον 'Αμερικανόν;

Τέτοιοι εἴμεθα· ἀγαπῶμεν νὰ μανθάνωμεν πολλά, νὰ ὀμιλῶμεν περισσότερα, ἀλλ' ἀρχίζομεν ἀπὸ τὰ μακρύτερα, τὰ ὁποῖα εἰμπορεῖ νὰ εἶναι πολὺ ἐπουσιώδη, συγκρινόμενα πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν.

Ὅμοιάζομεν δηλαδὴ πρὸς τὴν αἶγα ἐκείνην, ἡ ὁποῖα δεμένη εἰς ἓν λειβάδι ἤρχισε νὰ τρώγῃ τὰ χόρτα τὰ πλέον μεμακρυσμένα ἀπὸ τὸν πάσαλόν της, ἀφίνουσα ὅσα ἦσαν πλησίον της.

Καὶ ὁ Φλαμαριὸν κάπου λέγει κάτι τι παρόμοιον. «Ὁ ἄνθρωπος ἐφρόντισε νὰ μάθῃ τὰς ἀποστάσεις, τὸν ὄγκον, τὸ βῆρος, τὴν σύστασιν τῶν ἀστρῶν, τὰ ὁποῖα ἀπέχουσιν ἑκατομμύρια λεύγας καὶ παραλείπει νὰ γνωρίσῃ ἀκριβῶς τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν πατεῖ», καὶ τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ τὸ ἔχομεν ἡμεῖς ὑπὲρ πάντας.

Προχθὲς κάποιος 'Αθηναῖος, μόλις ἀφίχθεις ἐνταῦθα, με παρεκάλεσε νὰ τὸν ὀδηγήσω εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Πόλεως μέρη· τὰ ἐπεσκέφθη ὅλα, τὰ ἐξήγησε καλῶς, ἐζήτησεν ἱστορικὰς πληροφορίας καὶ ὕστερον ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ὅμως ὁ 'Αθηναῖος αὐτὸς οὔτε μίαν φοράν εἶχεν ἀναβῆ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ δέν εἴξευρε ποῦ ἦτο τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον!

— Ἀπίστευτα θὰ εἰπῆτε.

— Ἄλλ' ἐδῶ δὲ ἔγκειται τὸ παράδοξον, ἡ πρωτοτυπία καὶ ιδιοτροπία τοῦ χαρακτήρος.

Ἐπείσθητε λοιπὸν ὅτι εἴμεθα καὶ τῶν 'Αμερικανῶν ἀμερικανικώτεροι εἰς ὅσα δέν κάμνομεν ἢ λησμονοῦμεν νὰ κάμωμεν;

Θ. Κ. Μ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΩΣ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Εἶνε ὑπερμέτρως παρήγορον, ὅτι ἐν τῇ κοινωνικῇ λύμῃ, ἐν ἣ συμφυρόμεθα, ἀποβράσματα μυρίων ἀλληλοσυγκρουομένων ὑλιστικῶν θεωριῶν, ἀναλάμπουσιν ἐνίοτε, ὡς προβολεῖς ὑγιῶς φιλοσοφικῆς κρίσεως, ἐν μέσῳ ὀμιχλῶδους θετικιστικῆς ἀνοίας, διάνοισί τινες, αἰτινες, ἐὰν δέν διαμφισβητῶσι ποσῶς δικαιώματα καὶ τίτλους μεγαλοφυΐας, ὠρισμένως ἐθωρακίσθησαν δι' ἰσχυρᾶς ἀντιστάσεως, ὥστε νὰ μὴν ἐπιρρεασθῶσιν ὑπὸ τῶν ρωιδῶν ἀνηθίων διδαγμάτων κούφου καὶ νεωτεριστικῆς ὑλιστικῆς φιλοσοφίας.

Τὰς σκέψεις ταύτας προὐκάλεσαν ἐν ἐμοὶ τὸ μετὰ πολλῆς χάριτος διαλογικῶς γραμμένον ἄρθρον «*Ποῖοι ἀπὸ τοὺς δύο;*» τὸ καταλαμβάνον τὴν στήλην τῶν ἐντυπώσεων τῆς ἐβδομάδος τοῦ «*Ἄπ' Ὀλα*» καὶ ἡ ὑπερμέτρως ὠραία συνηγορία τῆς δολοφόνου τοῦ ἐρασίου αὐτῆς, ἡ εἰς σειράν ἄρθρων ἐπιχωρίου φύλλου γραφομένη ὑπὸ τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ καλάμου τοῦ κ. Καβαφάκη.

Εἰς τὴν τελευταίαν ἐρώτησιν τοῦ διαλογικοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ «*Ἄπ'*

«*Ὀλα*» ἀπαντῶ ἀδιστακτικῶς διὰ τοῦ τίτλου τῶν ὀλίγων μου τούτων γραμμῶν: **ἀναντιρρητῶς οἱ ἄνδρες.** Πρῶτον, διότι ὁ ἀνδρικός ἐγωϊσμός, ἀπόρροια τῆς πρωτογόνου αὐτοῦ μυϊκῆς ὑπεροχῆς, συνεχέντρωσεν ἐν ἑαυτῷ πᾶσαν δρᾶσιν, ἀποφέρουσαν αὐτῷ τὸ προῖόν τῆς δρᾶσεως αὐτοῦ εἰς ὑλικὸν κέρδος, καὶ ἠνάγκασε τὴν δυστυχῆ γυναῖκα, ἀσθενεστέραν μυϊκῶς, νὰ ὑποκύψῃ καὶ νὰ ἐπιτυχῆν ἐνίοτε τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συναισθημάτων αὐτῆς, θωρακίζομένη διὰ τῆς πονηρίας, τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπάτης ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς ἐπιπολαιότητος, τῆς πολυτελείας, τῶν ἀκκισμῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἄναντιρρητῶς ὅλων τῶν ἐλαττωμάτων τῆς γυναικῆς, αἴτιος εἶνε ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ γαλλικὸν λόγιον ἔχει πληρέστατα δίκαιον ὅτι «*l'homme fait la femme*». Δεύτερον πάλιν ὁ ἀνδρικός ἐγωϊσμός· καὶ τρίτον... ὁ ἀνδρικός ἐγωϊσμός.— Ἐνῶ τὸ αἰθέριον τοῦτο ἀκουσίως καταστὰν πλάσμα—ἡ γυνή—ἦτο προωρισμένη νὰ καταστή τὸ ἰσχυρότερον ἔρμα τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας καὶ κοινωνικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπροεπείας. Ἄλλὰ οἱ ἄνδρες! . . .

ΚΙΜΩΝ ΜΠΕΛΛΑΣ

ΑΠΕΛΠΙΣ

Εἰς τὴν . . .

Περιπλανώμενος τὸ βῆμα φέρω
τὸ ἄσκοπό μου ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
αὐγὴ προβάλλει, σβύνουν τ' ἀστέρι,
ἡ φύσις εἶναι μαγευτικῆ.

Φιλεῖ τὸ κῦμα τ' ἀγριεμένο
τὸ ἀκρογιαλὶ ἐρωτικά,
καὶ τὰ πουλάκια μέσ' τὰ κλαράκια
τραγουδία ψάλλουν παθητικά.

Στὸν κόσμον τοῦτον ἀπελπισ τρέχω,
παντοῦ γυρεύω τὴν εὐτυχίαν,
ἀλλ' ἀντὶ ταύτης παντοῦ εὐρίσκω
βάσανα, πόνους καὶ δυστυχίαν.

Παρήλθε τ' ὄνειρον τὸ τύσον ὠραῖον,
παρήλθε τ' ὄνειρον τὸ ποθητόν,
Κ' ἐνῶ ἀθάνατον τὸ ἐθεώρουν,
οἴμοι! κι' αὐτὸ ἦτο θνητόν.

Οἴμοι! προέβλεπον ὠραῖον μέλλον,
πλήρες ἐλπίδων ροδαλῶν,
ἀλλ' ἠπατώμην, ὄνειρον ἦτο,
ὄνειρον πλάνον, ἀπατηλόν!

Σ' αὐτὰ τὰ στήθη τὰ ἐξωγκωμένα
καρδιὰ μεγάλη πειὰ δέν κτυπᾷ.
Μ' ἠρνήθη ἐκείνη ποῦ ἀγαποῦσα,
μ' ἠρνήθη πλέον, δέν μ' ἀγαπᾷ.

Γ. Κ. Ζ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

« Η μεγαλειτέρα ευχαρίστησις, ἦν αισθανόμεθα, εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν παρέχομεν ».

« Μοι φαίνεται δικαιότερον καὶ ὀρθότερον, ἔγραφέ που ἡ κ. Μαιντενόν, νὰ ἐνοχλῆ τις ἑαυτὸν ἢ νὰ ἐνοχλῆ τοὺς ἄλλους; πρέπει ἀπεναντίας νὰ προσπαθῆ τις μὲ κάθε τρόπον ν' ἀποφεύγῃ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ λύπην ἢ δυσαρέσκειαν εἰς τοὺς ἄλλους ».

Ἐσκέφθητε καλῶς, φίλαι ἀναγνώστριαι, ποῖαν θαυμασίαν ἔννοιαν ἐγκλείουν αἱ ὀλίγαι αὐταὶ λέξεις τῆς ἐνδόξου Γαλλίδος παιδαγωγοῦ καὶ πόσον αὐταὶ εἶναι εὐγλωττοὶ ἐν τῇ λακωνικῇ συντομίᾳ τῶν;

Ἄλλὰ διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τις οὕτω πως, ἀπαιτεῖται ἀγχινοία, λεπτότης καὶ καλοσύνη.

Εἰς κάθε κύκλον, ὅταν μία γυνὴ κοσμηθῆται ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἀρετῶν, δύναται νὰ ἐφευρίσκῃ μέσα ὅπως εὐχαριστῆ πάντοτε τοὺς περὶ αὐτήν.

Οὕτως ἔχετε ἐκάστη ἐξ ὑμῶν μεταξὺ τῶν οἰκείων σας ἢ καὶ μεταξὺ τῶν στενῶν φίλων σας πρόσωπα εὐαίσθητα εἰς περιποιήσεις, εὐέγγικτα, εὐερέθιστα ἢ καὶ μὲ χαρακτηρὰ ὀλίγον... δύστροπον· δύνασθε διὰ μικρῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ λεπτῶν ἐκδηλώσεων συμπαιθείας, διὰ μερικῶν θυσιῶν τῶν ἰδίων σας ἐπιθυμιῶν νὰ καθιστᾶτε καὶ εἰς αὐτὰ τὴν ζωὴν γλυκείαν καὶ εὐχάριστον.

« Γυνὴ εὐθυμὸς καὶ καλὴ, εἶναι ἡμέρα ὠραία καὶ θαλπερά, διαχέουσα τὴν λάμψιν καὶ τὴν χαρὰν πανταχοῦ », εἶπέ που μέγας τις φιλόσοφος.

Γενήτε ἢ ἡμέρα αὐτὴ δι' ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὴν καρδίαν κατατρῶγει ὁ σκῶληξ τῆς ἀθυμίας καὶ τῆς γρύνιας καὶ ἐπικρατήσατε αὐτῶν διὰ τῆς ἀγαθότητος, τῆς εὐπροσηγορίας καὶ τῆς χαρᾶς. Εὐχομαι ἐκ καρδίας, προσφιλεῖς ἀναγνώστριαι, ὅπως μηδέποτε λησμονήτε τὸ ὠραῖον ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον ἔθεσθε ὡς ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης καὶ διὰ νὰ τὸ θέτητε εἰς ἐνέργειαν μὴ εἰστάζετε νὰ κάμνητε εἰς ἐκείνους, οἵτινες σᾶς περικυκλοῦν, ὅλας τὰς δυνατὰς συγκαταβάσεις καὶ ὑποχωρήσεις.

Ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ θέσις μας, τὸ κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον ζῶμεν, ὁ καλλίτερος ρόλος, ὅστις μᾶς ἔλαχεν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, εἶναι πρὸ παντός νὰ κατορθώωμεν ὅπως γινώμεθα ἀρεσταὶ εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς διὰ τῆς καλοσύνης, τῆς ἀδρότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἡ νεαρὰ κόρη ἰδίᾳ ὀφείλει νὰ ᾖναι τοιαύτη καὶ δὲν δύναμαι, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ τὴν φαντασθῶ ἄλλως πως.

Ἄγγελος τῆς οἰκογενείας, γλυκεῖα καὶ εὐπροσήγορος πάντοτε, ὀφείλει νὰ ᾖναι ὁ ἀστὴρ, πρὸς ὃν τὰ βλέμματα ὄλων εἶναι ἔστραμμένα, ἢ εὐεργετικὴ ἀκτίς, ἢ ὁποῖα φωτίζει τὰ πνεύματα τὰ μᾶλλον διεστραμμένα, τὰς καρδίας τὰς μᾶλλον ἀπηλπισμένας.

Ὁ Θεὸς ἀναμφιδόλως μᾶς ἐπλασε δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Εἴμεθα ὅλοι προωρισμένοι ἢ σχεδὸν ὅλοι, νὰ κρύπτωμεν ὑπὸ τὰ μειδιάματα ἢ ὑπὸ τὰ ἄνθη, τοὺς μικροὺς περισπασμοὺς τῆς καθημερινῆς ζωῆς, νὰ διασκεδάζωμεν τὰ νέφη, τὰ δυνάμενα νὰ σκιάσουν τὸν ὀρίζοντα τῶν προσφιλῶν μας.

Ἄλλως τε, καθὼς καὶ εἰς τὰς μᾶλλον εὐτυχεῖς αὐτῆς περιόδους, ἡ ζωὴ φέρει μεθ' ἑαυτῆς περισσοτέρας ἀκάνθας ἢ ρόδα, ἢ νεᾶνις, ἔστω καὶ ἂν ἐνίοτε αἰσθάνηται ἐν τῇ ψυχῇ τῆς ὑπερπλημμυροῦσαν τὴν πικρίαν ἢ τὴν ἀπογοήτευσιν, ἅς μὴ λησμονῆ ὅτι καθήκον ἔχει καὶ τότε ἀκόμη νὰ διατηρῆ τὴν ψυχραιμίαν τῆς, θέτουσα ἐν δευτέρᾳ πάντοτε μοῖρᾳ τὰς ἰδίας θλίψεις καὶ στενοχωρίας, ὅπως μὴ σκέπτηται ἢ διὰ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἄλλων.

Καὶ τώρα σᾶς ἐρωτῶ: Ἡ λήθη τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ μας, ἢ αὐταπάρησις καὶ ἢ καλοσύνη, δὲν φέρουν μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὴν γλυκυτέραν ἀμοιβὴν καὶ δὲν εἶναι τις διττῶς εὐτυχῆς ὅταν σχηματίζῃ εὐτυχεῖς περὶ αὐτόν;

« Ἡ μεγαλειτέρα ευχαρίστησις, ἦν αισθανόμεθα, εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν παρέχομεν ».

ΙΟΥΛΙΑ Ι. ΚΗΡΒΛΗ

ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΪ

Γ'.

[συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

Τί λοιπὸν ἀπεκάληφεν ὁ νέος αὐτὸς Σαρμάτης, τὸ ὁποῖον οὐτε Ἕλληνας, οὐτε Λατῖνοι, οὐτε Γερμανοί, διέκριναν πρὸ αὐτοῦ; Ἀνεκάλυψε τὴν εὐαγγελικὴν ἠθικὴν ἐξαφανισθεῖσαν ἀπὸ 1500 ἐτῶν ὑπὸ τὸν σφρόν τῶν κοινωνικῶν συμβάσεων. Ἀνέγνωσε τὴν Ὁμιλίαν τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν καὶ εἶδεν ὅτι ἡ βάσις τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἶναι νὰ μὴ ἀντίσταται κανεὶς εἰς τοὺς κακοὺς.

Ἡ Ρώμη καὶ τὸ Βυζάντιον δὲν ἐτόλμων νὰ συστήσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φρικώδους μεγαλείου διὰ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν συμβολῆς αὐτῆς, εἰμὴ ὑπὸ τὴν σκιά τῶν μοναστηρίων εἰς τοὺς ἔκουσious ἐξοριστοὺς τῶν αἰῶνων. Ὁ Τολστόϊ θέλει νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ εἰς ἅθε χριστιανόν. Εἰς αὐτὴν συνίσταται ὅλος ὁ χριστιανισμός. Ἡ κλεις τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ εἶναι ὁ λόγος τοῦ Ματθαίου: « Ἐλέχθη, » ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντι ἀντὶ ὀδόντος Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι ἰφ πονηρῷ ». Νὰ μὴ ἀντίσταται κανεὶς εἰς τὸ κακόν, τοῦτο εἶναι ὁ « ἄζων » τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ

τὸ « κέντρον » τοῦ δόγματος αὐτοῦ. Νὰ τείνῃ ὁ χριστιανὸς τὴν ἄλλην παρεϊάν, ἰδοὺ τὸ οὐσιῶδες πρόσταγμα, ὁ θετικὸς νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ὑπαγορευόμενος. Κατόπιν ὄλων αὐτῶν, εἶναι δυνατόν νὰ λέγεται κανεὶς χριστιανὸς καὶ νὰ διατηρῆ ἀστυνομίαν καὶ φυλακὰς; Εἶναι δυνατόν νὰ πρεσβεύῃ κανεὶς τὸν Χριστὸν καὶ ταυτοχρόνως νὰ « ἐργάζεται » ἐπὶ διαγεγραμμένου σχεδίου πρὸς ὄργανωσιν τῆς ἰδιοκτησίας τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους, τοῦ στρατοῦ; Νὰ παραινευᾷ μ' ἓνα λόγον ὑπαρξίν « ἀντίθετον πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ; »

Ὁ Χριστὸς εἶπε μὴ ὀρκίζεσθε, καὶ ὁ Τολστόϊ δικαιοῦμενος ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἔχει παρὰ μίαν ἔννοιαν: Μὴ ἔχετε δικαστήρια. Ὁ Χριστὸς εἶπε, μὴ φονεύσῃς. Τοῦτο δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐννοηθῆ παρὰ κατὰ ἓνα τρόπον: Μὴ ἔχετε στρατόν, μὴ κάμνετε πολέμους. Ὁ Χριστὸς εἶπε, μὴ ὀρκίζεσθε, τοῦτο δὲ σημαίνει μὴ δίδετε ὄρκον οὔτε ἐνώπιον ἰῶν δικαστηρίων, οὔτε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσάου. Καὶ οὕτω καθεξῆς δι' ὅλας τὰς συμβουλὰς τοῦ Ἰαγγελίου, ἀνακηρυσσομένας εἰς ἀπολύτους διατάξεις, εἰς ἓνα εἶδος νέου δεκαλόγου ἐπιβεβλημένου τόσον εἰς τοὺς λαοὺς ὅσον καὶ εἰς τὰ ἄτομα.

Ὁ Τολστόϊ κηρύττει ὅτι τὸ κακὸν δὲν καταστρέφεται διὰ τῆς δικαιοσύνης, τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ θανάτου. Ὅτι ἀπεναντίας πολλαπλασιάζεται διὰ τὸ κακὸν καὶ ὅτι ὅσον περισσότερο οἱ ἄνθρωποι τὸ καταδιώκουν, τόσον καὶ τὸ ὑποθάλλουν. Ἐν ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν μυθιστορημάτων αὐτοῦ, Ἰβάν ὁ Μωρός, μᾶς γνωρίζει ὅτι ἔθνος τι, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπερασπίζει ἑαυτό, δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῆ ἀπὸ τοὺς γείτονας αὐτοῦ. Διὰ νὰ ἀφοπλίσῃ τοὺς λαοὺς δὲν ἔχει παρὰ νὰ τοὺς παραδώσῃ τὰ πάντα. Ἄς εἰρηνεύουν οἱ Ρῶσοι, καὶ νὰ ᾖναι βέβαιοι ὅτι οὔτε οἱ Τούρκοι, οὔτε οἱ Γερμανοὶ θὰ τοὺς ἐνοχλήσουν.

Τὸ Εὐαγγέλιον, φυσικά, τοιοῦτοτρόπως ἐννοούμενον, εἶναι ἡ ἄρνησις τοῦ Κράτους, τῆς κοινωνίας, τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Τολστόϊ ὁμοῦς ἀδιαιρορεῖ δι' αὐτό. Δὲν τρέφει περισσότερο ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Κράτος, παρ' ὅσον ὁ ρασκολνίκος, ὅστις διειβλέπει ἐν αὐτῷ τὸ βασιλείον τοῦ Ἄδου. Ὡς ἀληθῆς Ρῶσος καὶ ὡς παλαιὸς Ρῶσος, δὲν ὀπισθοχωρεῖ πρὸ οὐδεμιᾶς συνεπείας τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Διὰ τὸν συγγραφέα τῆς *Θρησκείας μου*, Ἐκκλησία, Κράτος, Παιδεύσις, Ἐπιστήμη, εἶναι κενὰ εἰδωλα, καταδικασμένα ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄλων τῶν ἀληθῶν σοφῶν ὡς « ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ, ὡς ἡ πηγὴ τῆς ἀπολείας ».

Ὡς βλέπετε, καὶ αὐτὸς πιστεύει κατ' ἴδιον τρόπον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Σατανᾶ θέλει καὶ αὐτὸς νὰ καταστρέψῃ τὴν κατηραμένην αὐτὴν κοινωνίαν καὶ νὰ ἀνακαινίσῃ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ Εὐαγγελίου. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ζήσουν ὡς ἀδελφοί, θὰ πραγματοποιήσουν δὲ οὕτω ἐδῶ κάτω τὸ βασιλείον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι παρὰ ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

(ἔπεται συνέχεια) **ΒΛΑΔΗΜΗΔΟΣ ΜΗΛΙΔΗΣ**

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Φιλία παραμελουμένη εἶναι ὡσεὶ ὁδὸς χορταριῶσα.

Ἡ φιλία εἶναι ὀξυδερκῆς ὅπως καὶ ὁ ἔρως.

Ἡ φιλία εἶναι ὡς οἱ ὠραῖοι καὶ γαλήνιοι ἐκείνοι ποταμοί, οἵτινες ρέουσι πάντοτε ἰσοχρόνως, καὶ οἵτινες μεγαλύνονται κατ' ὅσον ὁ ροῦς αὐτῶν προβαίνει.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΑ ΚΡΕΜΑΣΤΑ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Κατὰ τὸ τελευταῖο τρίμηνο τοῦ ἔτους, ποῦ ἀρχίζουν οἱ βροχές κι' οἱ λάσπες καὶ νὰ πουλιοῦνται στοὺς δρόμους τὰ ζεστά κάστανα καὶ οἱ λακέρδες, ἀρχίζουν νὰ προπαρασκευάζονται καὶ τὰ διάφορα ἡμερολόγια, στὰ ὁποῖα ὑπάγονται καὶ τὰ τοῦ τοίχου, τὰ ὁποῖα ἄς βαφτίσωμε γιὰ πρώτη φορά «κρεμαστά ἡμερολόγια», χάριν διακρίσεως ἀπὸ τὸ περίφημον ἐτήσιον ἐθνικὸν Ἠμερολόγιον τοῦ κ. Κ. Φ. Σκόκου, τὸ λαμπρὸ Μικρασιατικὸν τῆς Σαμιώτισσας ποιήτριας μας Ἐλένης Σβορώνου κτλ. κτλ.

Ἄν τὰ Ἠμερολόγια Σκόκου, Ἐλένης Σβορώνου κλπ. ἐκδίδωνται κατ' ὀλίγες χιλιάδες, τὰ κρεμαστά Ἠμερολόγια ἐκδίδονται κατὰ πολλὰς μυριάδες, σὲ τρόπο, ποῦ νὰ μὴ βρῖσκειται ἐλληνικὸ σπίτι στὴν ὑφήλιο κι' ἐλληνικὸ κατάστημα ἀπὸ τὸν Μέγαν Τραπεζιτικὸν ἢ Ἐμπορικὸν Οἶκον ὡς τὸ τελευταῖο μπαζάκι, ποῦ νὰ μὴν ἔχη κρεμασμένο στὸν τοῖχό του τὸ κρεμαστὸ Ἠμερολόγιό του, ποῦ δείχνει καθεμέρα τὴν ἡμέρα, τὴν ἡμερομηνία σ' ὅλα τὰ χριστιανικὰ δόγματα καὶ σ' ὅλες τὰς θρησκείας καὶ τὰς γλώσσας, τὴν ἀνατολὴ καὶ τὴν δύση τοῦ ἡλίου, ποῖα ὦρα τουρκιστὶ εἶναι μεσημέρι, πότε πιάνεται καὶ πότε σώνεται τὸ φεγγάρι, τὰς ἡλιακὰς καὶ τὰς σεληνιακὰς ἐκλείψεις, πόσες ἡμέρες τοῦ ἔτους πέρασαν καὶ πόσες ἀπομένουν, τὴν ἐμφάνιση τῶν διαφόρων κομιτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους κινδυνεύει καμμιά φορά ὁ ἀγαπητὸς μας πλανήτης, ἡ Γῆ, νὰ κατακαῖ ἀπὸ κομιτικὴ οὐρά, ἢ νὰ κατασυντριβῇ ἀπὸ καμμιά σύρραξη πρὸς ἀγνωστο ἢ γνωστὸ οὐράνιο σῶμα, καὶ νὰ πᾶμε κατ' ἀνέμου ἢ κατὰ Διαβόλου — ὅπως θέλετε — ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοί, νέοι καὶ γειρόντοι, πλούσιοι καὶ φτωχοί, εὐτυχημένοι καὶ δυστυχημένοι, παπᾶδες καὶ λαῖκοί, παντρεμένοι κι' ἀνύπαντροι, ἄσπροι καὶ μαῦροι, ἐρυθρόδερμοι καὶ κιτρινόδερμοι . . ., τοὺς ἄγιους καὶ μάρτυρες τῆς ἡμέρας, τὰς ἀποκριὰς καὶ τὰς πασχαλιὰς ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν θρησκειῶν, τὰς ἐθνικὰς γιορτὰς, πόσα χρόνια εἶναι ἀφότου χτίστηκε ὁ Κόσμος, ἀφότου χτίστηκε ἡ Ρώμη κτλ. κλπ. — Μὲ συγχωρεῖτε ἂν λησμόνησα καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἄλλ' ἀπὸ κάμποσα χρόνια ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῆται καὶ τὸ πίσω μέρος τοῦ κάθε φύλλου τοῦ κρεμαστοῦ Ἠμερολογίου καὶ ἐκεῖ γράφονται ἢ τὰ ἀξιωματικὰ ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ Κόσμου, ἢ μερικώτερα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους — ὁμιλοῦμε γιὰ τὰ ἐλληνικὰ Ἠμερολόγια καὶ τὴν ἐλληνικὴ Κοινωνία. — Ἄλλα πάλιν Ἠμερολόγια ἔχουν κατάλογο φαγητῶν καὶ μὲ ὁδηγίαις πῶς προ-

παρασκευάζονται κι' ἔτσι ἡ πλούσια οἰκοδέσποινα δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ σκοτόνη τὸ μυαλό της τί φαγὶ νὰ διατάξῃ σήμερα, ἀλλὰ ὑπαγορεύει στὴν μαγείρισσά της τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν τοῦ Ἠμερολογίου καὶ ἡ δουλειὰ πάει λαμπρά, κι' ἂν τύχῃ ὁ Κύριος νὰ ἐκφράσῃ κανένα παράπονον γιὰ τὴν ἐκλογή τῶν φαγητῶν, ἡ οἰκοδέσποινα τὸν ἀποστομόνει ἀμέσως μὲ μιὰ φρασούλα :

— Νικό μου! Αὐτὰ τὰ φαγητὰ ἔγραφε καὶ τὸ Ἠμερολόγιον σήμερα!

Ἐπὶ τὰς ὁμοῦ καὶ κρεμαστά Ἠμερολόγια, τὰ ὁποῖα στὸ πίσω μέρος τοῦ φύλλου, δηλαδὴ στὴν δευτέρῃ σελίδα, γιὰ τὸ εὐφημότερο, δὲν ἔχουν οὔτε ἱστορικὰ γεγονότα, οὔτε κατάλογο φαγητῶν, οὔτε κανένα χρῆσιμο πρᾶγμα, ἀλλὰ ἐρωτικὰς διδασκαλίαις, κοκορήθειαις, ἢ ἐθνικὰς βρισιὰς καὶ συκοφαντίας, ποῦ ἂν τολμοῦσε νὰ μᾶς τὰς γράψῃ κανένας ξένος, θὰ εἶταν ἱκανὸν νὰ ἐξεγερθῇ σύσσωμο τὸ Ἑλληνικὸν καὶ νὰ τοῦ ρίξῃ τὴν πέτραν τοῦ ἀναθέματος, ὅπως ἔκανε τοῦ μακαρίτη τοῦ Ἀμποῦ, ποῦ ἐτόλμησε νὰ γράψῃ μερικὰς . . . ἀλήθειαις.

Ἐνα τέτοιο κρεμαστὸ Ἠμερολόγιον βρῖσκεται κρεμασμένο στὸ Γραφεῖο τοῦ γιατροῦ μου, ἐνὸς φανατικοῦ Ἑλληνα μὲ ἐπιφάνεια ἀντίθετη, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν κουταμάρα νὰ θέλῃ νὰ διορθώσῃ τὴν ἐλληνικὴ Κοινωνία, καὶ σ' αὐτὴ τὴ φράση συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν γιουνάνικη καὶ τὴν ρούμικη, μὲ τὸ νὰ μὴν ὑπάρχῃ στὴν γλώσσά μας ἰδιαίτερος λεξικὸς ὅρος γιὰ τὴν μιὰ καὶ ἰδιαίτερος γιὰ τὴν ἄλλη. Σ' αὐτὸ, μὰ τὴν ἀλήθεια! φταίει ἢ τουρκικὴ Διπλωματία, ἢ ὁποῖα ἀφοῦ ἀνεκάλυψε γιὰ τὴν γλώσσά της διακριτικούς ὅρους γιὰ τοὺς Ἑλληνας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας τῆς Τουρκίας, δὲν ἠμπόρεσε ν' ἀνακαλύψῃ καὶ γιὰ τὴν γλώσσά μας, ὥστε κι' ἐμεῖς, ὅταν γράφωμε κι' ὅταν ὁμιλοῦμε, νὰ μὴ συγχέωμε τοὺς Γιουνάνηδες μὲ τοὺς Ρούμηδες.

Μιὰ μέρα ὁ γιατρός μου σὲ μιὰ ζωηρὴ συζήτησιν, ποῦ εἶχαμε γιὰ πολλὰ ἄτοπα τῆς Κοινωνίας μας, μοῦ ἀνέφερε ὅτι ὡς καὶ αὐτὰ τὰ κρεμαστά Ἠμερολόγια μας συντελοῦν στὴν διαφθορά της, καὶ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τζέπη του ἕνα σωρὸ φύλλα νὰ ἰδῶ καὶ νὰ πειστῶ.

Ἄπλωσα καὶ πῆρα ἀπὸ τὸν σωρὸν τρία φύλλα μοναχὰ γιὰ νὰ καταλάβω τὸ λιοντάρει ἀπὸ τὸ νύχι του, ἄλλως τε δὲν εἶχα τὸν καιρὸ νὰ διαβάσω διακόσια τόσα φύλλα, καὶ πολὺ περισσότερο νὰ τὰ συμπεριλάβω στὸ παρὸν χρονογράφημα. Ἴδου τί ἔγραφαν αὐτὰ τὰ τρία φύλλα :

Σ Ἀπριλίου κτλ.

— Καὶ πῶς ἐγυρίσατε τόσο γλήγορα ἀπὸ τὸ Παρίσι, κυρία μου;

— Οὐφ! Τί νὰ ἔκανα ἐκεῖ; Περισσότερο ἀηδίασα. Τόσοι Ρωμιοὶ εἶχαν ἔλθει, ποῦ ἐπροστύχαινε ἐφέτος τὸ Παρίσι!

17 Ἀπριλίου κτλ.

(Μεταξὺ δύο συζύγων).

Ἐκείνη: — Ψυχὴ μου θὰ μὲ λυπηθῆς ἀνίσως καὶ πεθᾶνω;

Ἐκεῖνος: — Καὶ τὸ ρωτᾷς, ἀφοῦ μ' ἐσὲ κι' ὅλην τὴν προῖκα χάνω;

23 Σεπτεμβρίου κτλ. (Ἡμέρα τῆς συζητήσεώς μας).

— Γαρουφαλλιάς γαρούφαλο καὶ κανελ-
[λιάς κανέλλα!
Ἐχω δυὸ ἀγκάλες ἀνοιχτὰς κι' ὅποτε
[θῆλεις ἔλα!

Καὶ χωρὶς νὰ θέλω συμφωνῶ μὲ τὸν γιὰτρό μου, μὲ τὸν ὁποῖον σὲ καμμιά ἄλλη περίπτωση δὲν μπορῶ νὰ συμφωνήσω, ὅτι τέτοια κρεμαστά Ἠμερολόγια μὲ τέτοιαις εὐφυολογίαις γιὰ κρέμασμα, ἀξίζουν καλύτερα νὰ μὴν τὰ κρεμοῦμε στὰ σπίτια μας ἢ στὰ γραφεῖά μας, ἢ ἂν κατὰ λάθος βρεθοῦν κρεμασμένα, νὰ τὰ ξεκρεμάσωμε καὶ νὰ τὰ ρίχνωμε στὴν θερμάστρα μας.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον δημῶδες ἔσμα εἶναι τῆς δημοτικῆς ποιήσεως τῆς νήσου Ρόδου, ἔνθα κατ' ἔθος ἐγγύριον ἄδει αὐτὸ πρὸς τὴν μέλλουσαν νύμφην ἀνὴρ παίζων λύραν, ὅτε ἐνδύεται τὰ νυμφικὰ τῆς ἐνδύματα.

ΤΟ ΧΤΗΝΑΚΙ

Θ' ἀρχίσ' ἀπὸ τὴν κεφαλὴ, ποῦ ἔναι τὸ πρῶτο μέρος, νὰ καταβῶ στὰ πόδια σου κι' ἐκεῖ νὰ κάμω τέλος.

Χτενάκι μ' ἐλεφάντινο,
μὴν κόψῃς τὰ χουστὰ μαλλιὰ,
μὴν κόψω γὼ τὰ δόντια σου
καὶ πάγω τα στὸ χουσοχὸ
καὶ κάμω ἀγκόρφι καὶ σταυρό.
Τὸ σταυρὸ νὰ προσκυνοῦμε
καὶ τ' ἀγκόρφι νὰ φιλοῦμε¹.

Ἐχεις τὰ μαλλιὰ μετάξι
καὶ μπλεγμένα μὲ τὴ τάξη.
Ἐχεις κούτελο φεγγάρι,
μιὰ χαρὰ κι' ἕνα καμάρι.
Ἐχεις φρούδια συνδεμένα
σὰν σπαθιά ξεσπαθωμένα.
Ἐχεις ματια μπαφουρένιο²,
μάγουλα τριανταφυλλένια.

Ἐχεις μύτη σὰν κονδύλι,
κόκκινα ἔν τὶ δύο σου χεῖλη.
Ἐχεις δόντια ῥάδι, ῥάδι³,
σὰν σπειρὶ μαργαριτῆρι.

Ἐχεις σαγινο ποτήρι
ποῦ κερνᾷς καρaboκίρη.
Ἐχεις τὸν λαιμὸν χυτὸν,
μαρομαροπελεκητὸν.

Ἐχεις χέρια σὰν λαμπᾶδες,
ὅπου λειτουργοῦν παπᾶδες.

Τῆς γοτίσας σου τ' ἀχνάρι
ὡς κ' ἐκεῖνο ἔχει χάρη.

Σ' ὅσους γάμους κ' ἂν ἐπῆγα,
τέτοια νύφη δὲν τὴν εἶδα.

Η. Κ.

1. Ταῦτα λέγουσι καθ' ἣν στιγμὴν κτενίζουσι τὴν νύμφην· ἔπειτα ἀρχοῦν οἱ ελαινοὶ.
2. Μαῦρα.
3. Κατὰ σειρὰν.

Η ΜΑΝΔΟΥΛΙΝΑΤΑ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Στεφ. Στάγκαλη μανδολινάτα Φαναρίου, τὸ προσφιλὲς καὶ φιλοπρόοδον σωματεῖον, δὲν ἔμεινεν ἀσυγκίνητον ἐκ τῆς τοῦ Ρυσίου πυρκαϊᾶς καὶ τὸ προσεχὲς σάββατον,

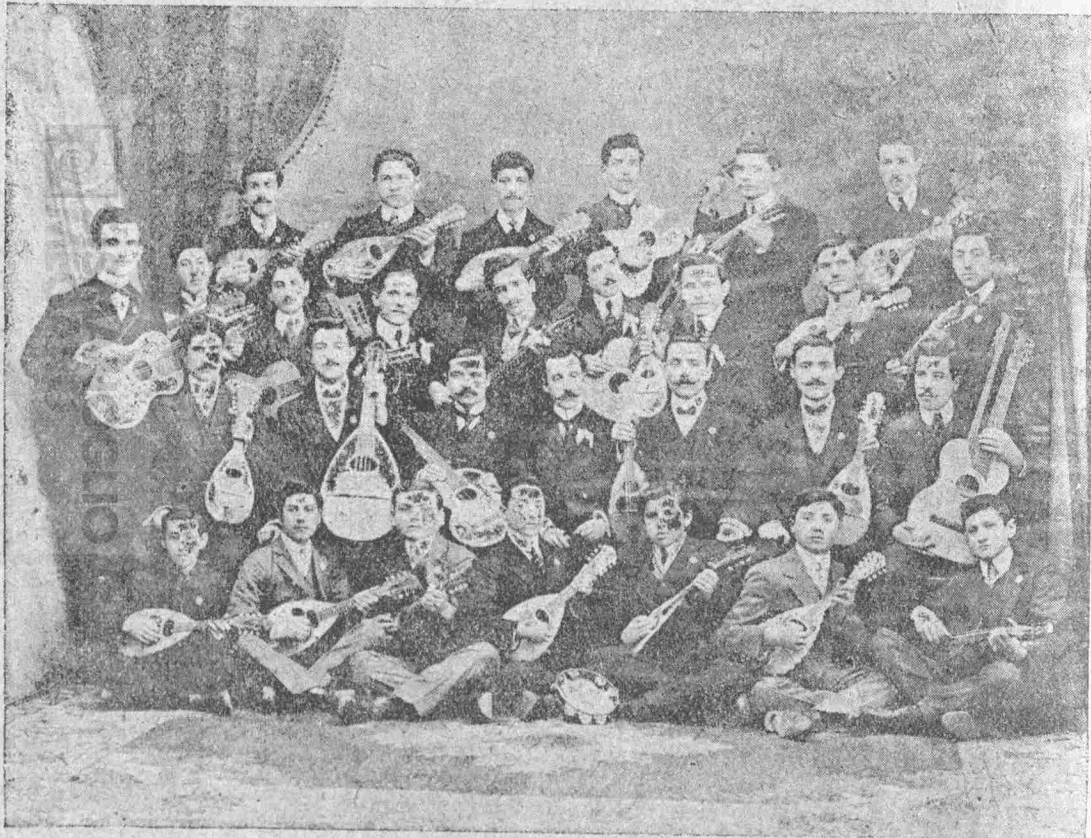
11 τρέχοντος, δίδει, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τῶν ἐράνων ἐπιτροπῆς μουσικὴν καὶ δραματικὴν ἐσπερίδα, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούτων Ἀρετσιανῶν. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ καὶ ἡ ἀξία τῆς τόσο καλῶς κατηρτισμένης μανδολινάτας θὰ συγκεντρώσῃ κόσμον πολύν. Τὸ πρόγραμμά της εἶναι ποικίλον καὶ ἡ ἐκτέλεσίς του, ὡς ἐπέισθημεν παραστάντες εἰς τινὰ δοκιμὴν, εἶναι λίαν ἐπιτυχής. Δὲν ἔχομεν ἢ νὰ συγχαρῶμεν θερμῶς διὰ τὰς προόδους τοῦ τῶν σωματεῖον τοῦτο.

Η ΠΟΘΟΥΛΑ

Δεκάξη χρονῶν ἤμουνα
κ' ἀγάπησα τὴν ὄμορφη παιδοῦλα, τὴν Ποθοῦλα,
τῆς χάρισα μιὰ μέρα τὴν εἰκόνα μου
μέσα σὲ μιὰ χρυσοῦ καρδοῦλα.

Πῆρε τὸ χάρισμα ἡ Ποθοῦλά μου, ἡ παιδοῦλά μου,
καὶ ροδοχάραξε ἡ χαρὰ τὸ κάλλος τὸ γλωμό της,
κ' ὕστερα τὴν εἰκόνα μου τὴν ξέσχισε, τὴν πέταξε
καὶ τὴν καρδοῦλα κρέμασε στολίδι στὸ λαιμό της.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΔΑΜΑΣ

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Ἐπισκέψεις, ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως. — Ὅταν κύριός τις φθάνη εἰς μίαν πόλιν, ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκείνους, μεθ' ὧν θέλει νὰ σχετισθῇ καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συναδέλφους του. Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἀποδίδονται δι' ἐπισκέψεων ἂν ἀποδοθῶσι δι' ἀποστολῆς ἐπισκεπτηρίου, μὴ τολμήσετε νὰ μεταβῆτε ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, ἐκτὸς ἂν προέρχηται ἀπὸ κύριον, τὸν ὁποῖον δὲν εὑρετε κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν σας καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἀφήκατε τὸ ἐπισκεπτήριόν σας τσακισμένον. Ἐν τούτοις συμβουλευόμεν ὅλους, ὅσοι δέχονται μίαν ἐπίσκεψιν ἀφίξεως, νὰ τὴν ἀποδώσιν τὸ ταχύτερον δι' ἐπισκεψέως, διότι μόνον λόγοι πολὺ σοβαροὶ δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τοῦτο. Ὅταν πάλιν τις πρόκειται νὰ φύγῃ, πρέπει νὰ

ἐπισκεφθῇ ὅλους ἐκείνους, παρὰ τῶν ὁποίων ἐγένετο δεκτός οὗτοι πάλιν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ συνοδεύσωσι τὸν ἀναχωροῦντα εἰς τὸν σταθμὸν ἢ τὸ ἀτμόπλοιον, ἵνα τὸν εὐχηθῶσι τὸ κατευόδιον.

Γαμήλιοι ἐπισκέψεις. — Οἱ νεόνυμφοι, μετὰ τὸ ταξιδιὸν των, ὑποχρεοῦνται νὰ εὐχαριστήσωσι δι' ἐπισκέψεων ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι προσῆλθον εἰς τοὺς γάμους ἢ συνεχάρησαν αὐτούς. Ἄλλοτε αἱ ἐπισκέψεις ἐγένοντο 15 ἡμέρας μετὰ τὸν γάμον, τώρα δεικνύονται ὀλιγότερον αὐστηροί, δεδομένου ὅτι οἱ νεόνυμφοι τότε μόνον δύνανται νὰ κάμουν τὰς ἐπισκέψεις ταύτας, ὅταν τελείως καὶ ὀριστικῶς ἐγκαταστήσωσι τὰ τοῦ οἴκου των. Ἡ περιβολὴ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσημος. Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν πρέπει ν' ἀποδοθῶσι αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἂν πρόσωπόν τι πέμψῃ ἐπισκεπτήριον, σημαίνει ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ σχέσεις μετὰ τοῦ νέου ζεύγους. Οἱ προσκεκλημένοι εἰς τὸν γάμον ὀφείλουσι γεῦμα εἰς τοὺς νεόνυμφοι καὶ

οὗτοι ἐπίσης πρέπει νὰ καλέσωσι τοὺς φίλους των εἰς ἐπίσημον γεῦμα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπισφραγίζει τὰς τελετὰς τοῦ γάμου.

Ἐπισκέψεις πρὸς ἀσθενεῖς. — Ὅταν φίλος τις ἀσθενήσῃ, εἶναι καθήκον μας ὅπως δι' ἀπεσταλμένου ζητήσωμεν πληροφορίας περὶ τῆς ὑγείας του καλὸν μάλιστα καὶ νὰ μεταβαίῃ τις αὐτοπροσώπως, ὅπως πρᾶξι τοῦτο, θ' ἀποφύγῃ ὅμως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀσθενοῦς, ἐκτὸς ἂν οὗτος προσκαλέσῃ τὸν ἐπισκεπτήν. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ ἐπισκέψεις αὗται πρέπει νὰ εἶναι ὀλιγόστιγμοι καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀκούραστοι. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται εἰς μόνην κυρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ κλινήρη ἄνδρα καὶ οἱ κύριοι εἶτι νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἀσθενῆ κυρίαν, ἐκτὸς ἂν προσκληθῶσιν, ὅποτε οὔτε καὶ θὰ καθήσῃσαν κἄν, ἀλλὰ θ' ἀπέλθωσι μετὰ τινὰ λεπτά.

Η ΚΥΡΙΑ ΖΩΗ

Η ΔΙΑΙΤΑ ΜΑΣ

Ο μασών βιαστικά.

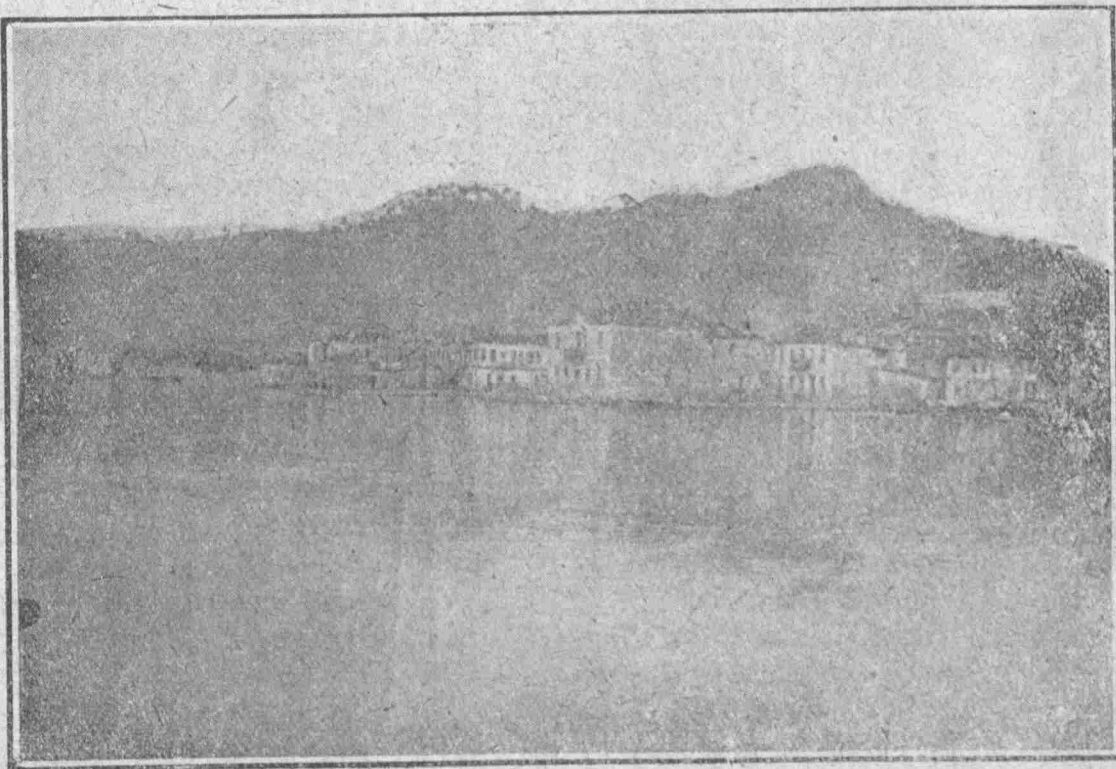
Ο μασών βραδέως.

“Εν ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐχάρισεν ὁ σημερινὸς ἀγωνιώδης καὶ ἐκνευριστικὸς βίος μας, εἶναι καὶ ἡ ὀλιγορία, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὅσον ἀφορᾷ τὰς τροφάς μας καὶ τὴν σχετικὴν πρὸς αὐτὰς διαίταν. Δὲν εἶναι ὀλίγοι οἱ παραπονούμενοι ὅτι ἔχουσι κεφαλαλγίας, δυσπεψίας, ἐκζέματα, παλμούς καὶ ἄλλα καὶ ὅμως αἰτία ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τούτων εἶναι ἡ ὀλιγορία αὐτή. Ἐν πρώτοις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν γενικεύεται τὸ ἐλάττωμα τῆς ταχείας μασήσεως τῶν φαγητῶν καὶ ὅλοι μας συναγωνιζόμεθα τίς πρῶτος νὰ ἐγερθῇ τῆς τραπέζης, κηδόμενοι διήθεν τοῦ χρόνου μας καὶ τῶν ἐργασιῶν μας. Ἀπατώμεθα. Ἡ τροφή διὰ νὰ καταστῇ εὐπεπτος καὶ συνεπῶς ὠφέλιμος πρέπει νὰ ἐμποτισθῇ ἀπὸ ἱκανὸν σίελον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ σίελος οὗτος ἐκχύνεται ἐκ τῶν ἀδένων ὅταν οὗτοι ὑπὸ τῶν τροφῶν

ἐρεθίζονται, ἐπεὶ ὅτι βλωμὸς μὴ μασηθεὶς καλῶς δὲν ἔχει συναποφέρει καὶ τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν τοῦ σιέλου. Ἐξ ἄλλου ἡ τροφή κακῶς διηρημένη, συνεχῶς πίπτουσα εἰς τὸν στόμαχον, δὲν δύναται νὰ ἐμποτισθῇ ὑπὸ τοῦ γαστρικοῦ χυμοῦ, ὅστις καὶ δὲν προφθάνει εἰς τὸ ἐπίπονον ἔργον του. Τροφή δὲ μὴ ζυμωθείσα καλῶς, μετὸν χυμὸν τοῦτον, δὲν εἶναι πλέον τροφή, ἀλλὰ δηλητήριον. Τώρα γεννᾶται καὶ ἕν ἄλλο ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς κατὰ τὴν πέψιν διαίτης. Οἱ ἰατροί, πειραματισθέντες ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ μετὰ τὰ γεύματα ἐργασία πάντοτε βλάπτει, ἀφαιροῦσα ἐκ τοῦ στομάχου τὸ αἷμα,

ὅπερ τῷ ἀναγκαίῳ πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν του. Κάποιος εἶπε: μία καλὴ συνομιλία μετὰ τὸ γεῦμα ἐξασφαλίζει ἐξαιρετικὸν χώνευσιν. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατανομή τῶν γευμάτων μεγάλως συντελεῖ τὸ γαλλικὸν σύστημα, ὅπερ καὶ ἀκολουθοῦμεν, εἶναι ἀνθυγιεινόν· προτιμώτερον εἶναι τὸ ἀγγλικόν, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ πρωινὸν γεῦμα ἀποτελεῖται ἐκ στερεῶν τροφῶν καὶ εἶναι πλούσιον, τὸ μεσημβρινὸν συνίσταται ἀπὸ ἕν ἢ δύο σάνδουιτς καὶ τὸ ἑσπερινὸν ἀπὸ ποικίλα φαγητά. Ἄς προσέχωμεν περισσότερον τὸν στόμαχόν μας, ἂν θέλωμεν νὰ εἶμεθα ὑγιεῖς, φαιδροὶ καὶ μακρόβιοι.

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ * * * *

Ἀποψις Θάσου

ΘΑΣΟΣ

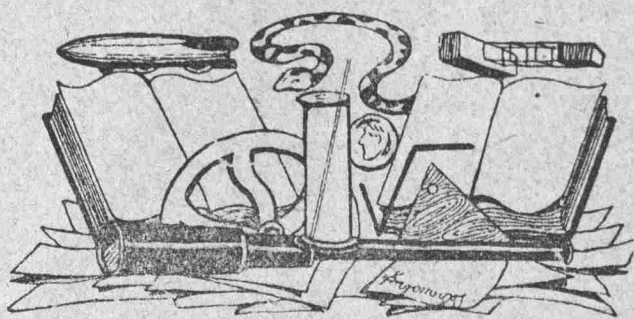
Ἡ νῆσος αὕτη, κειμένη ἀπέναντι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Νέστου καὶ δίωρον ἀπέχουσα τῆς Καβάλλας, εἶναι πολὺ ἱστορικὴ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος. Νῦν ἀριθμεῖ 11 χωρία, τῶν ὁποίων ὁ ὀλικὸς πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 25,000, ἅπαντας Ἕλληνας. Πρωτεύουσα τῆς νήσου εἶναι ὁ Λιμὴν, τοῦ ὁποίου ἡ κοινότης διὰ δαπάνης 120 λιλῶν συντηρεῖ ἐκτάτακτον μικτὴν σχολήν, εἰς ἣν φοιτῶσι 200 περίπου μαθηταὶ καὶ μαθήτριά. Κυριώτερα παραγωγή εἶναι τὸ

Περιβολὴ Θασίων

ἐλαιον, φθάνον εἰς 8,000,000 ὀκάδας εἰτησίως καὶ τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς Μασσαλίαν. Ἐπίσης ἡ καπνοφυτεία, μεταξοφυτεία καὶ μελισσοπαραγωγή εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένα. Καὶ μεταλλεῖα καλαμίνης ἔχει ἡ Θάσος, ἐκμεταλλεῦόμενα ὑπὸ γερμανικῆς ἐταιρείας. Ἡ νῆσος εἶναι κατάσπαρτος ἐξ ἐρειπίων, πολλοὶ δ' ἀρχαιολόγοι ἐπισκέπτονται αὐτὴν πρὸς μελέτην.

Ἀποστολεὺς ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Μ. ΜΩΥΣΕΙΔΟΥ, Ιατροῦ,

Η ΧΟΛΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τί ὀφείλται ἡ χολέρα;

Ἡ ἀσιατικὴ χολέρα ὀφείλεται εἰς εἰδικὸν μικροβίον, τὸ ὁποῖον ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἐφέ-
τος ἀποθανόντος διασήμου Γερμανοῦ μικρο-
βιολόγου Ροβέρτου Κῶχ, κατὰ τὸ 1883, ἀρ-
χηγοῦ τότε τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς,
ἣτις εἶχε σταλῆ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερ-
νήσεως εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἰνδίας διὰ νὰ σπου-
δάσῃ τὴν χολέραν.

Τὸ μικροβίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶνε λεπτεπί-
λεπτον καὶ ἔχει μορφήν συνήθους κόμματος
(κομματοειδῆς βάκιλλος) καὶ ὅπερ εὐρίσκει-
ται πάντοτε ἐντὸς τῶν περιττωμάτων (ἐμέ-
σματος καὶ ὑποχωρήματος) τῶν χολεριῶντων,
εἶνε ἀπὸ τὰ φοβερώτερα καὶ ἐπικινδυνω-
δέστερα.

Τὸ μικροβίον τοῦτο εἰσερχόμενον, ὡς θὰ
ἴδωμεν πῶς, εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα τοῦ
ἀνθρώπου, παρασκευάζει ἢ ἐκκρίνει δηλητη-
ριώδη τινὰ οὐσίαν, ἣτις ἀπορροφουμένη προ-
καλεῖ ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς χολέρας. Ἐπο-
μένως ἡ χολέρα εἶνε μία δηλητηρίασις, τὸ
δηλητήριον τῆς ὁποίας ἐκκρίνεται ὑπὸ τοῦ
μικροβίου τῆς.

Πῶς εἰσέρχεται τὸ μικροβίον εἰς τὸν ὄργανισμόν μας;

Τὸ μικροβίον τῆς χολέρας εἰσέρχεται εἰς
τὸ σῶμά μας διὰ τοῦ στόματος. Τὸ γεγονός
τοῦτο ἀπεδείχθη πειραματικῶς ὁ Sanarelli
ἀναφέρει περὶ ἀνθρώπου τινός, ὅστις, τῷ
1892, καταπιὼν οἰκαιοθελῶς καλλιέργειαν
μικροβίων χολέρας, ἔπαθε βαρυτάτην χολέ-
ραν, ἐξ ἧς μόλις διεσώθη.

Ἰατρός τις, κατὰ τὸν Metchnikoff, ἀπορ-
ροφήσας δύο σταγόνας γαλακτώματος, περιέ-
χοντος μικροβία χολέρας, προσεδλήθη ἀμέ-
σως ὑπὸ χολέρας, ἐξ ἧς ὅμως διεσώθη μετὰ
δυσκολίας.

Ὁ μέγας Petenkoff, καταπιὼν δύο καὶ
ἡμίσειαν μετὰ τὸ πρόγευμα ὥρας 1 κ. ἔ. κα-
θαράς, προσφάτου καλλιέργειας χολεριῶν
μικροβίων, προσεδλήθη ὑπὸ ἐντονωτάτης
διαρροίας.

Πῶς λοιπὸν τὸ μικροβίον τῆς χολέρας
κατορθώνει καὶ περνᾷ ἀπὸ τὰς ἀκαθαρ-
σίας τῶν χολεριῶντων, εἰς ἃς πάντοτε εὐρί-
σκειται, εἰς τὸν πεπτικὸν σωλήνα τῶν ὑ-
γειῶν; Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἀέρος,
ἰδίως ὅμως τοῦ ὕδατος, τῶν τροφῶν καὶ
τῶν διαφόρων ἀντικειμένων.

Ὁ ἀήρ διερχόμενος ἐπὶ τῶν ἀποπᾶτων καὶ
τῶν ὑπονόμων, τῶν περιεχόντων χολερικᾶς

οὐσίας, συμπαρασύρει τὰ μικροβία καὶ φέρει
αὐτὰ εἰς τὰς πρώτας ἀναπνευστικὰς ὁδοὺς
τοῦ ἀνθρώπου (τὸ στόμα), ὁπόθεν εὐκόλως
αὐτὰ κατέρχονται εἰς τὸν στόμαχον καὶ τὰ
ἔντερα.

Τὴν διὰ τοῦ ἀέρος ὁμως μετάδοσιν τῆς
χολέρας δὲν παραδέχονται συγγραφεῖς τινες.
Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἀήρ ὡς φορεὺς τοῦ
μικροβίου τῆς χολέρας εἶνε ὅλως δευτερευού-
σης σημασίας.

Τὸ ὕδωρ εἶνε τὸ κυριώτερον μέσον πρὸς
διάδοσιν τῆς χολέρας. Ὁ Marey τῷ 1884 εἰς
τὴν Ἰατρικὴν τῶν Παρισίων Ἀκαδημίαν, ὁμι-
λῶν περὶ χολέρας, ἔλεγε: «Μεταξὺ ὄλων τῶν
μέσων, δι' ὧν δύναται νὰ μεταδοθῇ ἡ χολέρα,
ἐν δεσπόζει ὄλων τῶν λοιπῶν διὰ τῆς ἐντά-
σεώς του, ἢ μόλυνσις τῶν ποσίμων ὑδάτων.
Τὸ ὕδωρ εἶνε ὁ καλῦτερος φορεὺς τοῦ μικρο-
βίου τῆς χολέρας».

Τὰ ὕδατα, τὰ διὰ τῶν χολεριῶν ἐκκρι-
μάτων μολυνθέντα, πινόμενα, ἐνοφθαλμίζου-
σιν ἀμέσως τὴν νόσον.

Ἐκ τῶν τροφῶν, τὸ γάλα, τὸ βούτυρον,
αἱ ὠμαὶ τροφαί, τὰ σαλατικά, τὰ ψάρια, τὰ
μύδια καὶ τὰ στρείδια, δύνανται νὰ μετα-
δώσωσι τὴν νόσον.

Τὸ γάλα μὲ ὕδωρ μολυσμένον μίγνυόμενον,
ἢ τιθέμενον ἐντὸς δοχείων διὰ μεμολυσμένου
ὑδατος πλυθέντων, μεταδίδει τὸ νόσημα. Τὸ
βούτυρον ἐπίσης.

Κατὰ τὸν Heim τὸ μικροβίον τῆς χολέρας
ἐξαφανίζεται τάχιον ἐκ βουτύρου μετρίας
ποιότητος, διατηρεῖται ὅμως 32—49 ἡμέρας
εἰς τὸ καλῆς ποιότητος βούτυρον. Ὡστε, κατὰ
τὸν Heim πάντοτε, τὸ μετρίας ποιότητος βού-
τυρον εἶνε προτιμώτερον τοῦ καλῆς ποιότη-
τος βουτύρου, ἐπὶ χολέρας.

Αἱ ἔρευνοι τοῦ Weyl-Pick ἀπέδειξαν ὅτι
τὸ μικροβίον ἐξαφανίζεται ταχέως ἐκ τοῦ
ζύθου. Ἐπίσης, κατὰ τὸν αὐτόν, ὁ οἶνος εἶνε
ἔδαφος ἀκατάλληλον διὰ τὸ μικροβίον.

Τὸ συμπέρασμα: τὸ μικροβίον τῆς χολέρας
δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἐντὸς τῆς μύρας καὶ τοῦ
οἴνου.

Ἡ δι' ἀντικειμένων (=ἐνδυμάτων, ἀσπρο-
ρούχων κλπ.) ἐκ χολεριῶν ἐκκριμάτων μο-
λυθέντων μετάδοσις τῆς χολέρας, εἶνε σήμερον
ἀναμφισβήτητον πλέον.

Τὰ πειστικώτερα παραδείγματα εἰσιν ἐκεῖ-
να, καθ' ἃ ἡ διὰ μεμολυσμένων ἀντικειμένων
μετάδοσις ἔλαβε χώραν εἰς μεγάλην ἀπόστα-
σιν ἐκ τῆς χολερικῆς ἐστίας καὶ εἰς τόπους
ἀπολύτως ὑγιεῖς καὶ μὴ μολυνθέντας.

Κυρία τις χάνει τὴν μονογενῆ κόρην τῆς
ἐκ χολέρας ἐν Τουλῶνι εἰς τὴν ἐπιδημίαν τοῦ
1884. Διὰ ν' ἀποφύγῃ δὲ τὴν καύσιν τῶν ἐν-
δυμάτων τῆς, ἀποστέλλει μέρος αὐτῶν ἐντὸς
παύλου εἰς συγγενῆ τῆς, διαμένουσαν ἐν τῷ
χωρίῳ La Couche τῶν Ἀλπεων.

Ἡ συγγενὴς τῆς, ἀνοίξασα τὸ παοῦλο καὶ
χρησιμοποίησασα τὰ ἀντικείμενα τῆς νεκρᾶς,
προσβάλλεται ὑπὸ κεραυνοβόλου χολέρας, ἀν
καὶ οὐδὲν κρούσμα χολέρας ὑπῆρχεν ἐν τῷ
χωρίῳ. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας προσβάλλεται
καὶ ὁ σύζυγος.

Τὸ γεγονός, ὅτι αἱ πλύστραι, ἐπὶ ἐπιδη-
μίας, συχνότατα πίπτουσι θύματα τῆς νόσου,
συνηγορεῖ ἐπίσης ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω γεγονό-
τος. Φαίνεται δέ, ὅτι τὰ ὑπὸ χολεριῶν ἐκ-
κριμάτων μολυνθέντα ἐνδύματα, ἐὰν δὲν ἐκ-
τεθῶσι στὸν ἀέρα, διατηροῦσιν ἐπὶ μακρὸν
τὴν μολυσματικὴν αὐτῶν δύναμιν. Ἴδου πει-
στικὸν παράδειγμα: Κυρία τις 67 ἐτῶν ἀπο-
θνήσκει ἐκ χολέρας κατ' Αὐγούστον τοῦ 1831

ἐν Λονδίῳ. Δέκα μῆνας ὕστερον αἱ ἀνε-
ψιαὶ τῆς κυρίας ταύτης ἔρχονται ἐκ γειτο-
νικῆς πόλεως πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ θεῖου των,
ὅστις ἀνοίγει διὰ πρώτην φοράν ἐρμάριον
τι, ὅπερ, πλὴν μικρῶν τινῶν διαμαντικῶν,
περιεῖχε τὴν σκούφιαν, ἣν ἐφόρει ἡ θεία
των κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου τῆς.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος καταλαμβάνεται μετ'
οὐ πολὺ ἐκ χολέρας καὶ ἀποθνήσκει. Ἐν συν-
τόμῳ: ἀντικείμενα παντὸς εἶδους τῶν χολε-
ριῶντων μολυνθέντα, μεταφέρουσι τὴν νόσον
θαυμασίως. Ἡ δὲ μολυσματικὴ αὐτῶν δύνα-
μις εἶνε τόσον μᾶλλον διαρκῆς καὶ ἐντονος,
ὅσῳ αὐτὰ δὲν ἐκτίθενται εἰς τὸν ἀέρα. Ὁ
τρόπος τῆς μεταδόσεως εἶνε εὐνόητος: τὰ
μολυσμένα ἀντικείμενα πληροῦσι τὰς χεῖρας
μικροβίων, ἅτινα φερόμενα ἐνίοτε εἰς τὸ
στόμα εἴτε ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ τῶν τροφῶν,
μεταδίδουσι τὴν νόσον.

Ἰπάρχουσιν ὀχληρὰ τινὰ ζυῦφια, ἅτινα
ἐπίσης μεταφέρουσι τὴν χολέραν.

Αἱ μυῖαι παίζουσι σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν
μετάδοσιν τῆς χολέρας, ὅπως οἱ κώνωπες εἰς
τὸν κίτρινον πυρετὸν καὶ τὸν ἐλώδη.

Κατὰ τὸν Chantemesse, ἡ μύγα, μολυνο-
μένη ἐξ ἐπαρκῶν χολεριῶν ἐκκριμάτων,
φορτώνεται μὲ μικροβία, ἅτινα εὐρίσκει λίαν
ἄφθονα καὶ διαδίδει αὐτὰ ἀνὰ τὴν πόλιν.

Εἶνε δυσχερὲς βεβαίως νὰ ἐξαλείψωμεν τε-
λειῶς τὰς μυῖας. Δι' αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς τὸ
σπουδαιότερον εἶνε νὰ καταστρέψωμεν τὰ
ἐκκρίματα τῶν χολεριῶντων, ἐπ' ὧν ἐπικά-
θηνται αἱ μυῖαι.

Ἡ μύγα μετὰ 48 ὥρας χάνει τὴν μολυ-
σματικότητά τῆς. Εἰς τόπους χολεριῶντας αἱ
μυῖαι ἀφθονοῦν, ἐνῶ τὸν χειμῶνα, ὅτε αἱ ἐπι-
δημῖαι ἐλαττοῦνται, αἱ μυῖαι ἐξαφανίζονται.

Τρόπος ἀτομικῆς μόλυνσεως.

Ἀφοῦ γνωρίζομεν τώρα τὸ μικροβίον
τῆς χολέρας, τοὺς φορεῖς τοῦ μικροβίου καὶ
τὴν ὁδὸν τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὸν ὄργανι-
σμόν, εἶνε βεβαίως εὐκόλον νὰ σπουδάσωμεν
καὶ νὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς συνήθεις τρόπους τῆς
ἀτομικῆς χολερικῆς μόλυνσεως. Ἐν τῇ πρά-
ξει τὸ άτομον μολύνεται εἴτε διότι ἦλθεν εἰς
ἐπαφήν πρὸς χολεριῶντας ἢ καὶ χωρὶς νὰ
ἔλθῃ εἰς ἐπαφήν.

Ἄτομόν τι, ἐρχόμενον εἰς ἐπαφήν πρὸς
χολεριῶντα, δίδει πρὸς αὐτὸν τὰς περιποιή-
σεις του, μολύνει τὰς χεῖρας του ἐκ χολε-
ριῶν ἐκκριμάτων. Ἐκ τῆς χειρὸς εἰς τὸ στόμα
ἢ εἰσοδος εἶνε βεβαίως εὐκόλος, εἴτε ἀπ' εὐ-
θείας, εἴτε διὰ τῶν τροφῶν. Πολλάκις καὶ
χωρὶς νὰ περιποιηθῶμεν ἀμέσως χολεριῶντας,
ἐὰν ἐγγίσωμεν ἀντικείμενα, ροῦχα, κλινο-
στρωμνὰς ἀνήκοντα εἰς χολεριῶντας, δυνά-
μεθα νὰ μολυνθῶμεν.

1] Ἄτομά τινα δὲν ἐπλησίασαν χολεριῶν-
τας, ἀλλ' ἦλθον εἰς ἐπαφήν πρὸς ἀντικείμενα
μολυνθέντα ὑπ' αὐτῶν.

Ἡ ἔμμεσος αὕτη μόλυνσις παρατηρεῖ-
ται εἰς τὰς ἐστίας τῆς χολέρας (πλύστρας
κλπ.), καὶ εἰς τόπους μακρὰν τῶν ἐστιῶν
εὐρισκομένους. Ἰπάρχουσι παραδείγματα,
καθ' ἃ δυνάμεθα νὰ μολυνθῶμεν ἐξ ἀποστά-
σεως δι' ἀντικειμένων ἐκ χολεριῶντων πόλεων
προερχομένων, ὡς ἐφθήμεν ἀνωτέρω.

2] Τὸ άτομον, τὸ ὁποῖον οὔτε εἰς ἄμεσον
οὔτε εἰς ἔμμεσον ἐπαφήν πρὸς χολεριῶντα
ἔρχεται, μολύνεται διὰ τοῦ ὕδατος.

(ἀκολουθεῖ)

Θ. ΚΑΒΗΛΙΗΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ

Η ΔΙΠΛΗ ΘΥΣΙΑ

(Μυθιστορία πρωτότυπος)

Τὰ προηγούμενα.

Ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης ἠγάπησε παραφόρος τὴν Ἑλένην, κόρην τοῦ Ἰακώβου Δώρου καὶ σύζυγον τοῦ Ἰβάν Ρωκοβίτς, ἀνδρὸς φαύλου· αἱ σφέσεις ἐπροχώρησαν ἀρκετά, πολὺ πέραν τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων, ὅτε ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης καλεῖται ὑπὸ τοῦ θεοῦ του Εὐγεν. Βολλούδη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπειγόντως. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἡ Ἑλένη δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρει μόνη, ἐντρέπετο τὸν ἄνδρα καὶ μιαν ἡμέραν μετέβη εἰς τὸν πατέρα της διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ πταίσμά της καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν ἀφόρητον συζυγικὸν βίον.

Ἐκεῖνος, φοβούμενος τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰ πρὸ πάντων μὴ χάσῃ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἰβάν εἰς τὰς σκοτεινὰς ἐπιχειρήσεις του, συνέστησεν εἰς τὴν Ἑλένην νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ συζυγικὸν μέγαρον καὶ ὥρισεν, ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Ἰβάν, ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἑλένη ἐπέμεινε καί, διωκομένη ὑπὸ τοῦ πατρὸς της, ἠπέλιπεν ὅτι ἐκείνη θὰ ἐξωμολογεῖτο εἰς τὸν σύζυγόν της, ὁ Ἰάκωβος Δῶρος πυροβολεῖ κατ' αὐτῆς καὶ τὴν πληγόνει εἰς τὸν βραχίονα. Ἡ Ἑλένη μεταφέρεται εἰς τὸν οἶκον Ρώκοβιτς, ὅπου καὶ ἀποιογούται, ἀλλὰ κ' ἐκεῖθεν ἐγραψεν εἰς τὸν Θρασύβουλον καθησυχαστικὸν γράμμα, ὅπερ ὁμως δὲν ἔλαβεν ὁ Θρασύβουλος διότι ἦτο ἀσθενής, ἀλλ' ὁ θεὸς του. Ὁ Θρασύβουλος, ἵνα θεραπευθῇ, στέλλεται μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Εὐγενίας εἰς Ζάκυνθον, ὁπόθεν ἐπιστρέφει ὑγιής. Ἡ Ἑλένη μετὰ τηλεγράφημά της πρὸς τὸν Θρασύβουλον, ἔρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν συνοδευομένη καὶ τὸν μικρὸν υἱὸν των.

✦

Ἡ ἐρωτικὴ φωνεά.

— Εἶναι λοιπὸν ἀλήθεια; δὲν εἶναι ψεῦμα; δὲν εἶναι ὄνειρο;

Ἐλεγεν ὁ Θρασύβουλος, ὅταν ἔφθασαν μετὰ τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ τέκνου των εἰς τὸ δωμάτιόν του.

— . . . Δὲν εἶναι ὄνειρο ἀπ' ἐκεῖνα ποῦ συνήθιζα νὰ βλέπω στὴ μοναξιά μου;

— Εἶναι ἀλήθεια, ἀγαπητέ μου Θρασύβουλε, ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἔμπορὸς νὰ πιστεύσῃς χωρὶς κανένα φόβον· εἴμεθα πλέον ὁ ἓνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον· ναί, εἶμαι πλησίον σου, ἐτοίμη νὰ θυσιάσθω γιὰ σένα . . .

— Ἄ! Θεέ μου, πόσον εἶμαι εὐτυχής!

Καὶ μέσα εἰς τὸ μικρὸ ἐκεῖνο δωμάτιον τοῦ Θρασύβουλου ἀντήχησαν γλυκερὰ φιλήματα, συνοδευόμενα ἀπὸ παιδικούς κλαυθμηρισμούς . . .

Ὁ Θρασύβουλος ἔπλεεν ὅλος εἰς πραγματικὴν εὐτυχίαν· καὶ διατὶ ὄχι;

Μήπως ὑπάρχει μεγαλειτέρα εὐτυχία ἀπὸ τοῦ νὰ αισθάνεται τις ὅτι εἶχει εἰς τὸ πλευρόν του ἓνα ἄγγελον, ὁ ὁποῖος τὸν ἀγαπᾷ, ἓνα ἄγγελον, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν χαρὰν τ' ἀπαντᾷ μὲ ἓν μειδιάμα καὶ εἰς τὴν λύπην του μὲ μιαν παρηγορίαν;

Τί ἄλλο ζητεῖ εἰς ἀνὴρ ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐκλέγει ὡς σύζυγόν του; τί ἄλλο;

Καὶ πραγματικῶς ἡ Ἑλένη ἦτο ἐκείνη, ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ τὰ πάντα χάριν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἠγάπησε, χάριν τοῦ Θρασύβουλου. Ἐγνώριζε ν' ἀγαπᾷ καὶ πρὸ τῆς ἀγάπης της τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπερισχύσῃ.

Μήπως δὲν τὸ ἀπέδειξε δι' ὅσων εἶχε πράξει μέχρι σήμερον;

— Ναί, Θρασύβουλέ μου, τῷ ἔλεγεν, ὅταν πλέον ἔγινε καλὰ ἀπὸ τὴν πληγὴν μου, ἓνα καὶ μόνον πόθον εἶχα, πῶς νὰ φύγω ἀπὸ τὴν Ρωσίαν διὰ νὰ ἔλθω κοντὰ σου. Μοῦ ἐπρότειναν νὰ μείνω εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀνδρὸς μου, τοῦ ἀνδρὸς, τὸν ὁποῖον δὲν ἠγάπησα καμμιὰ φορὰ εἰς τὸν βίον μου· ὁ πατέρας μου, ὁ πατέρας μου μάλιστα μὲ παρακαλοῦσε νὰ συγκαλύψω τὸ σκάνδαλον καὶ νὰ μείνω ἐπίσημος σύζυγος τοῦ ἐνός καὶ ἐρωμένη ἄλλου. Ἄλλ' ὅσο ἐσυλλογιζόμην ὅτι τὸ παιδάκι αὐτὸ θὰ ἐγεννᾶτο κάτω ἀπὸ μιαν στέγην, τὴν ὁποίαν σκεπάζουν μὲν τὰ μεταξωτὰ καὶ ὁ χρυσός, ἀλλὰ κατατρῶγει ὡς σάρακας ἢ δυστυχία καὶ ἢ ἀδιαφορία, δὲν ἤμπορούσα νὰ μείνω καὶ ἔφυγα μακρὰν ἀπὸ τὸ μέγαρον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώρισε τὸν συζυγικὸν ἔρωτα. Ἐφυγα λοιπὸν εἰς ἓν μικρὸ χωριουλάκι χωρὶς νὰ τὸ μάθῃ κανεὶς καὶ ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ μιὰ ἀπλὴ στέγη καὶ σ' ἓνα ἀγροτικὸ στῶμα σοῦ ἐγέννησα αὐτὸ τὸ χρυσὸ ἄγγελουδί, τὸν Εὐτύχιόν μας. Ὅταν ἀνέλαβα ἀπὸ τὸν τυχετὸν καὶ ἤμπορούσαμεν πλέον τὸ μικρὸ κ' ἐγὼ νὰ ταξιδεύσωμεν, ἀφῆκα τὸ φιλόξενο σπίτι καὶ ἐπεβίβασθην εἰς τὸ ἀτμόπλοιο καὶ ἰδοὺ με, κοντὰ σου, εἰς τὸ πλευρόν σου, διὰ νὰ σοῦ δεῖξω ὅτι ἡ Ἑλένη δὲν θὰ ἔχη πλέον καρδιά, παρὰ τὴν καρδίαν τοῦ Θρασύβουλου.

— Καὶ ἐγὼ, Ἑλένη μου, ὑπέφερα καὶ πολὺ μάλιστα· ὅταν εἶδα ὅτι δὲν ἦσο εἰς τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιο, ἀμέσως μία φοβερὰ θλίψις κατέλαβε τὴν ψυχὴν μου· νομίζει κανεὶς ὅτι ἐμάντευσα τὸ δυστύχημα, τὸ ὁποῖον σοῦ ἦλθε καὶ ἔπεσα βαρεῖα ἀσθενής. Ἄλλ' ὁ φίλος μου ἰατρός Ἀλέξανδρος καὶ ἓν ταξειδάκι ποῦ ἐκάμαμεν μαζὺ μὲ τὴν ἀδελφὴν μου, συνετέλεσαν ν' αναρρώσω, ἀλλὰ τὸ μόνον φάρμακο ποῦ μ' ἐθεράπευσε τελειωτικῶς, χωρὶς νὰ φοβοῦμαι περὶ ν' ἀρρωστήσω, εἶσαι σύ, Ἑλένη μου, διότι ἡ ἀσθενεία μου ἦτο ἡ ἄλλειψις σου.

— Τί κρῖμα, Θρασύβουλε, τί κρῖμα σὺ νὰ εἶσαι ἄρρωστος καὶ νὰ μὴν εἶμαι κοντὰ σου, νὰ σὲ διασκεδάσω, νὰ σὲ παρηγορῶ! . . . εὐλογημένος νὰ εἶναι ὁ φίλος σου ἰατρός, εὐτυχισμένη ἡ ἀδελφὴ σου, ἡ ὁποία σὲ ἐπανάφερεν εἰς τὴν ὑγίαν. Ἄ! θὰ τοὺς εἶμαι πολὺ εὐγνώμων.

Καὶ ἡ συνομιλία ἐξηκολούθει, συνομιλία δύο ἐρωτευμένων, ἀτελείωτος δηλαδή, ἐκτενής, ἀλλὰ πάντοτε ζωηρὰ, πάντοτε ἐνδιαφέρουσα, ὡς ὅλαι αἱ ὁμιλίαι τῶν ἐρωτευμένων.

Εἶχον, ἄλλως τε, τόσα νὰ εἰποῦν! εἶχον τόσα ν' ἀνταλλάξουν!

Διηγῆθησαν ὅλα τὰ γνωστὰ ἐπεισόδια μὲ τὸν ἰδιαιτέρον χρωματισμὸν τῶν λέξεων, τὸν ὁποῖον ὁ ἔρωτος καὶ μόνον προσδίδει καὶ κατέληξαν εἰς τὸς ἐνόρκους διαβεβαιώσεις τῆς αἰωνίας ἀγάπης τῆς ἀτελευτήτου λατρείας.

— Σοῦ ὀρκίζομαι ὅτι ἐν ὅσῳ ζῶ θὰ σ' ἀγαπῶ καὶ θὰ σὲ λατρεύω, Ἑλένη μου.

— Καὶ ἐγὼ σοῦ ὀμνῶ ὅτι κάθε σκέψις μου, κάθε προσπάθειά μου θὰ εἶναι διὰ τὴν εὐτυχίαν σου, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἰδική μου εὐτυχία . . .

✦

Τὰς πρώτας ἡμέρας τὸ ἐρωτευμένον ζεῦγος διήλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Θρασύβουλου, ἀλλ' ἐκεῖνος ταχέως ἐνόησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ εὐρῶσιν ἓν μέρος κατάλληλον διὰ διαμονήν.

Ἐνοίκιασε λοιπὸν εἰς τὴν ὁδὸν Μ . . . τοῦ Πέραν ἓν ἀπαρτεμάν, τὸ ἐπίπλωσε καταλλήλως καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἤλλασε κατοικίαν.

Ἄν καὶ τὸ ἀπαρτεμάν ἐκεῖνο δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ μέγαρον τοῦ Ρώκοβιτς, οὔτε τὰ ἐπιπλά του πρὸς τὰ ἐπιπλά ἐκείνου, ἐν τούτοις ἡ Ἑλένη ἔμεινε κατὰ πάντα εὐχαριστημένη μὲ μιαν μακρὰν ὑπερέτριαν διηύθυνε τὸν οἶκόν της, ἐφρόντιζε διὰ πάντα, προσπαθοῦσα νὰ προλαμβάνη ὅλας τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Θρασύβουλου, νὰ τὸν εἰχαριστῇ καὶ νὰ τὸν περιποιηθῆται.

Ἐκεῖνος μὲ ἀπορίαν πραγματικῶς μεγάλην ἔβλεπε τὴν μεταβολὴν ἐκείνην τῆς Ἑλένης, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε μόνον ὡς βασίλισσαν εἰς τὰς ὑποδοχάς, μὲ πολυτελεῖς ἀμφιέσεις καὶ μὲ ἐπιτελεῖον ὀλόκληρον ὑπηρετῶν.

— Δὲν θέλω, τῆς ἔλεγε, δὲν θέλω νὰ κοπιᾶζης, δὲν θέλω νὰ κουράζεσαι.

— Ἄλλὰ δὲν κουράζομαι διόλου, Θρασύβουλέ μου, ὅλως διόλου μάλιστα, εἶμαι κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὸν νέον βίον μου.

— Ὅχι, μὴ τὸ λέγεις αὐτό . . . σὺ, ἡ ὁποία ἔχεις γεννηθῆ εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ μ' αὐτὴν ἕως σήμερον ἔζησες . . .

— Μὲ λυπεῖς ποῦ μοῦ τὰ λέγεις αὐτά, ναί, μὲ λυπεῖς πολὺ· ἂν ἐξήτουν πολυτέλειαν καὶ ψευδῆ πολιτισμὸν, θὰ ἔμενα ἐκεῖ ποῦ μὲ ἔρριψαν, ἀλλ' ἡ καρδιά τῆς Ἑλένης δὲν τρέφεται μὲ ψευδῆ αἰσθήματα καὶ ὑποκρισίας· ὁ χρυσός καὶ οἱ ἀδάμαντες δὲν ἀγοράζουν τὴν εὐτυχίαν.

— Εἶσαι ἄγγελος, εἶσαι εὐγενῆς ψυχὴ.

— Ὅταν, Θρασύβουλε, ἔφυγα ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ συζύγου μου διὰ νὰ ὑπάγω νὰ ἐξωμολογηθῶ τὸν πρὸς σὲ ἔρωτά μου, τὸ ἐσκέφθην προηγουμένως καλὰ καὶ ὅταν πάλιν ἔφυγα διὰ νὰ ἔλθω εἰς τὴν Κων(σταντι)νούπολιν, πάλιν ἀνεμέτρησα τὸ τί ἠδύνατο νὰ συμβῇ. Εἴξευρα ὅτι ἐφίνω τὰ μέγαρα καὶ τὰς πολυτελείας, ἀλλὰ τὸ χρῆμα ποῦ κερδίζεται τίμα καὶ μὲ τὸν ἰδρῶτα, εἶναι πολὺ γλυκύτερο ἀπὸ τὸ χρῆμα ποῦ φέρουν χίλιοι δυὸ μυστικοὶ συνδυασμοί. Ναί, Θρασύβουλε, ὅτι ἕκαμα δὲν εἶναι παιδικὴ τρέλλα, δὲν εἶναι ἐρωτικὴ ἰδιοτροπία παιδίσκης, ἀλλ' ἀποτέλεσμα βαθεῖας ἐκτιμήσεως.

— Σὲ λατρεύω, Ἑλένη μου, σὲ λατρεύω . . .

— Ἀπὸ ὅτι εἶχα εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο ἠμποροῦσα νὰ πάρω πολλά, ἐν τούτοις ἐπῆρα ἐλάχιστα μερικὰ κοσιήματα, παλαιὰ δῶρα τοῦ πατέρα μου καὶ ἓνα-δύο ἄλλα πράγματα· δι' ἐμὲ τὸ καλλίτερον περιδέραϊόν μου εἶναι οἱ βραχιόνες σου καὶ τὸ πολυτελέστερον κόσμημα ὁ Εὐτύχιός μας.

— Εἶσαι γενναία καὶ μεγάλη καρδιά· θὰ προσπαθῶ πάντα νὰ σὲ κάμω νὰ μὴ μετανοήσῃς ποτὲ δι' ὅτι ἐπραξες, ἀπῆντα ὁ Θρασύβουλος, ἔτοιμος νὰ πράξῃ τὸ πᾶν χάριν τῆς ἀγαπητῆς του.

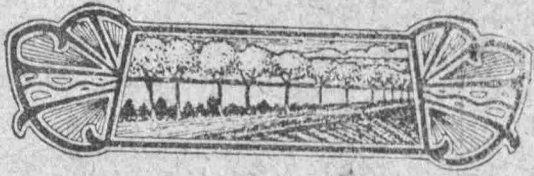
Πόσον τὴν ἠγάπα! Κάθε ἡμέρα ἠῤῥαγε τὸν πρὸς τὴν Ἑλένην ἔρωτά του, διότι καὶ καθ' ἐκάστην ἀπεκάλυπτε καὶ νέας αὐτῆς ἀρετάς, νέα ἄγνωστα προτερήματα.

Ἐξάπαντος εἶναι μορφοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι τάφος τοῦ ἔρωτος εἶναι ὁ γάμος. Ὅχι, ποσῶς. Ἀπατῶνται καὶ συγχέουσι τὸν ἔρωτα τὸν ἀληθῆ πρὸς τὸν ὑποκριτικὸν καὶ παραποιημένον. Παραποιημένος δὲ ἔρωτος, σκοπὸν ἔχων τὴν ἀπάτην, δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ σβύνει ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐπιστέφεται διὰ τοῦ γάμου καὶ προβάλλει ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐγωῖσμός καὶ ἡ μισητὴ ὑπερηφάνεια.

Εἰς τὸ ἀληθές αἰσθημα ἡ μόνη ἐπιτρεπομένη ὑπερηφάνεια εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν αισθάνεται ὁ καθεὶς διὰ τὸν ἄλλον, τοιούτην δὲ ὑπερηφάνειαν εἶχεν ὁ Θρασύβουλος διὰ τὴν Ἑλένην του καὶ ἡ Ἑλένη πάλιν δι' ἐκεῖνον.

[ἀκολουθεῖ]

 ΔΩΡΕΑΝ σχεδὸν πωλεῖται αὐτοκίνητος λέμβος (κανὸ) τῶν μεγάλης φήμης ἐργοστασιῶν Ferrero, μήκους 5 μέτρων, 3 1/2 ἵππων δυνάμεως καὶ 7 μιλλίων ταχύτητος. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΥΠΟΙ

Τὸ γεροντοκόριτσο.

Ψηλόλιγνη σὰν στέκα τοῦ μυλλιάδου, νέα με 62 κατ' ἐπιείκειαν ἀνοίξεις, ξανθή, χωρίς ματοτσούναρα καὶ φρύδια, με πρόσωπον πῦ μοιάζει σωστὸ τοπογραφικὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως χάριτην, ἀφ' οὗ ἡ σεβαστὴ δεσποσύνη κάθεται στὸ Πέρα. Καλλιτέχνης δὲν εἶναι καθόλου, καὶ ὅμως ἐπιμελῶς βάφει τὰ μούτρα της. Ὅσον γιὰ τὰ μαλλιά της, αὐτὰ καὶ μόνον δὲν φοβοῦνται τὴν ἐπήρεαν τῶν ἐτῶν. Θέλετε τὸν λόγον; ἀπλούστατος, δὲν εἶχει οὐδὲ τρίχα ἰδική της, φορεῖ πάντοτε μιὰ ξανθεῖα περούκα.

Ἀμείλικτος ἐχθρὸς τῶν ἐρωτευμένων καὶ προστάτις τῆς δημοσίας ἠθικῆς, ἀφοῦ τώρα αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξωκεῖλη πλέον. Πεθαίνει γιὰ κομπλιμέντα καὶ γιὰ ἐκκεντρικὰ καπελλίνα.

Στὸν δρόμο θὰ τὴν βλέπετε πάντοτε νὰ κατοπτρίζεται εἰς τὰς προθήκας τῶν ἐμπορικῶν, αὐτὴ, ἡ ὁποία ἀξιόλογα θὰ μπορούσε νὰ κοσμήσῃ καὶ μόνη με τὰ ἀφράτα της κάλλη τὴν προθήκην ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Χαρακτηριστικόν: Κρύπτει ἀσυστόλως τὰ χρόνια της· τὸν λόγον δὲν τὸν ξέρω, ἀν ὅμως ἐπιμένετε, μπορῶ καθ' ὑπόθεσιν νὰ σᾶς τὸν πᾶω. Ἴσως, ἀφοῦ δὲν μπόρεσε πλέον νὰ γελάσῃ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς της (ὄρα καὶ Κριμαϊκὸν πόλεμον), τὸ κατηραμένο γεροντοκόριτσο πολεμᾷ νὰ γελάσῃ τὸν χάρο με τὸ μαῦρό του δρεπάνι.

Καὶ μίαν εὐχήν, ἀφοῦ πλησιάζομεν στὴν πρώτην τοῦ χρόνου! Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξῃ τὴν μονάκριβή της περούκα ἀπὸ τὸ σκόρο καὶ τὴν βότρυδα καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ποιὸς εἶμαι.

Τριάντα χρόνια στὴ ράχι. Μελαχροινός, ὕψος ἕνα, ἐβδομήντα τρία καὶ μισό (1.73¹/₂), παχύς, ὄχι βέβαια καὶ ἐλέφας, μουστάκια καστανά, μαλλιά, παρακαλῶ γι' αὐτὰ οὔτε λόγος νὰ γίνεταί, διότι ἴχνη μόνον τῆς βλαστῆσεὸς τῶν φέρω ἐπὶ τῆς ψιλῆς μου κεφαλῆς.

Δὲν φημιζομαι νὰ ἀνεκάλυφα τὴν πυρίτιδα, ἀν καὶ δὲν στεροῦμαι πρωτοβουλίας τινός. Μελετηρὸς καὶ ἐπιμελὴς στὸ σχολεῖον, με μίαν ὅμις μικρὰν, πολὺ μικρὰν παρένθεσιν: Μοῦ χρειώσθησαν δυὸ χρόνια περισσότερον ἀπὸ τοὺς συμμαθητὰς μου γιὰ νὰ πάρω δίπλωμα.

Καρδιά καὶ ψυχὴ καλλιτέχνου ποῦ χάνεται μέσα σ' ἕνα πεζόν, πεζότατον περιβάλλον. Διτὸς στά λούσα καὶ στῆς τουαλέτες μου (γιὰ τὸ τελευταῖον μαρτυροῦν ἐντόνως τὰ νύχια μου· με ὄρκο, δὲν χρειώσθηκα ποτὲ ψαλίδι γι' αὐτὰ ἀφ' οὗτου γεννήθηκα).

Ταπεινὸς καὶ πτωχὸς ἐργάτης σὲ λαμπρὸν καὶ ὑπέρπλουτο Τραπεζιτικὸν Καθίδρυμα — τί εἰρωνία! — πόσον θάθελα νὰ ἀντιστρέφονταν οἱ ὄροι! Ἐργάζομαι ὁ καῦμένος ὄσο μπορῶ, βρίσκων καὶ καιρὸ κλίπου-κλίπου νὰ μουντζουρόνω ἀλύπητα τὸ χαρτί. Τί παράπονα καὶ ἀναστεναγμοὺς θὰ ἄκουγα, ἀν τὸ ταλαίπωρο εἶχε στόμα!

Προσόντα: στεροῦμαι παντελῶς — ὄχι — με συγχωρεῖτε, ἀγαπῶ τρελλὰ τὸ ξυνὸ φρούτο, με τὸ παραπάνω δὲ ὅταν τύχη νὰ ἦναι καὶ ξένο, ἀκόμη καὶ ἐν καιρῷ ἐπιδημίας (ὄρα καὶ Μωυσεΐδην ἱατρόν, διάλεξις περὶ χολέρας ἐν τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ 14 Νοεμβρίου 1910).

ΕΓΩ!

Μελαγχολικὸς ὅπως παντοτε πῆγαινα στὴν δουλιὰ μου, ὅταν ἔμπρὸς τὰ πόδια μου βρίσκω ἕνα χαρτί καθάριο καὶ ἐπιμελῶς διπλωμένο.

Ἡ περιέργεια με σκανδάλισε — σκύβω — τὸ ἀνοίγω.

Ἦταν γράμμα ποῦ ἔμοιαζε ζωντανὴ ζωγραφιά μαυροφορεμένης καρδιάς.

Μοῦ φάνηκε πῶς ξέφευγε αὐτὸ ἀπὸ τὸν πεζὸ καὶ τετριμμένο τύπο, ποῦ γράφοντε οἱ ἐρωτευμένοι.

Γιὰ τοῦτο τὸ ἀφιερώνω στὴν Δαν Χ... , πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἀπευθύνετο, ὄνομα γνήσιο τῆς χαριτωμένης, χωρίς νὰ τὴν ξέρω, σουλφίδος.

Ἄσπλαγχνη,

Πῆρα τὸ γράμμα σου καὶ εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὸ διαβάσω ὅλο.

Γράμμα, ποῦ με τρομάζει, γράμμα, ποῦ κομματιάζει τὴν ὑπαρξίν μου, ποῦ αἰώνια με καταδικάζει νὰ ζῶ πεθαμένος· κάλλια νὰ μὴν τῶπερνα — τί νὰ τὸ κάμω τέτοιο γράμμα, φόνισσα τῆς καρδιάς μου;

Καὶ μ' ἐρωτᾶς, γιατί νὰ πονῶ; Καὶ μ' ἐρωτᾶς γιατί σὰν τὸν Δάντη νὰ θρηνώ τὸν παράδεισο, ποῦ ἔχασα σὲ σένα;

Γιατί;

Γιατὶ ἀκόμη θαρρῶ, πῶς ἡ γραμμένη σου ὠμορφιά κατέχει ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μου, γιατί, κακιά, πρὶν σὲ ἰδοῦν καὶ πρὶν σὲ γνωρίσουν, ἤμουν ἐγὼ, ποῦ γνώρισα τ' ἀγνώριστα σου κάλλη.

Καὶ μ' ἀφησες, ἄπανη, γιὰ νὰ πᾶς μ' ἄλλον καὶ τώρα τρέμεις· βλέπεις τὸ μαρτύριο τῆς ψυχῆς μου, καὶ φοβάσαι τὸν θυμὸ μου, καὶ φοβάσαι τὴν βλαστήμια μου.

Μὰ ὄχι, μείνε ἡσυχὴ καὶ εὐτυχισμένη· μιὰ καρδιά ποῦ ἀγάπησε, σὰν τὴν ἰδική μου, δὲν καταργεῖται, ἀλλὰ εὐλογεῖ καὶ ματωμένη ἀκόμη τὸ χέρι τὸ κακοῦργου, ποῦ τὴν πλήγωσε.

Κλαίγω τὴν δυστυχιά μου καὶ θερμὰ προσεύχομαι γιὰ σένα.

Δ...

Διὰ τὴν πιστὴν ἀντιγραφὴν

ΑΒΒΑΚΟΥΜ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Γ'

Ἡ προθεσμία τοῦ β' διαγωνισμοῦ ἔληξε· τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν καὶ τὰ βραβεῖα θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ ἐπόμενον.

Δύσεις.

- 6 — Κατὰ τὸ ὅτι ἔχουν καὶ τὰ τρία ὀφθαλμοὺς.
- 7 — Τὸ τ καὶ τὸ ρ.
- 8 — Ἄλλοτριῶν ἀπέχου.
- 9 — ● — ὀμικρόν.
- 10 — Γαλαξίας.

Σήμερον προτείνομεν τὰ ἑξῆς:

11. Γριφος.

..... νοήματα λανθάνου + 1 Θ Μ Ω
Ἐστάλη ὑπὸ Ν. Δ. Κοῦδου, Θεσσαλονίκης

12. Παράξενος ἐρώτησις.

Κατὰ τί διαφέρουσιν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι;

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀγγ. Βανδώρου, Κίου.

13. Δεξιγράφος.

Κεφαλὴν ἔχω, τὴν μύτη καὶ ἀπὸ λινὰρ' οὐρά, τὸ δὲ σύνολόν μου περιβρέχουν τοῦ Αἰγαίου τὰ νερά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ὁραίου Πλωμαρίου.

14. Αἶνιγμα.

Λέξις εἶμαι τρισύλλαβος, ἀν θέλῃς νὰ χωρίσῃς τὰς συλλαβὰς μου, θὰ τὰς ὄῃς ἐκεῖ, θὰ τὰς γνωρίσῃς ὁμοῦ ἀλφαβήτου τὴν σειράν, ἐκεῖ θὰ μ' εὖρης μιὰ χαρά.

Τὸ σύνολόν μου ὅμως ἄνθος σημαίνει, φίλε λῦτα· ἐπιθυμεῖς νὰ μ' εὖρης; στοὺς κήπους τρέξε κύττα.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀρθίδου.

Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος διαγωνισμοῦ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 12 ἀρχαμένου διὰ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναγνώστας μέχρι δὲ 19 Δεκεμβρίου διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχαῖαις.

ΜΟΔΑ

Κοστοῦμ ταγερὲ ἐκ μαλλίνου ὑφάσματος tartan écossais, με γαρνιτούρα ἐκ γούνας. Τὸ καπέλλο εἶναι ἀπὸ βελούδο καὶ μεταξωτὸ με δέσημην πτερῶν.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΣΤΗΛΗ

ΑΠ' ΕΔΩ ΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ

Ετελείωσε και τὸ ἐπεισόδιον Ταλαὰτ — Μπουσίου, τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη διὰ τὴν λέξιν *κερατᾶ*. Δι' αὐτὴν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἐγράφησαν 817 ἄρθρα, 563 χρονογραφήματα, 3589 στίχοι καὶ 2305 τηλεγραφήματα. Οὔτε ὁ κ. Μπούσιος, οὔτε ὁ Ταλαὰτ μπετὴς νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι δυσαρστημένοι· ἐδοξάσθησαν κυριολεκτικῶς.

¶

Ἐτσι καὶ ἡ Βουλὴ μας ἔχει τὰ παγκοσμίου φήμης ἐπεισόδιά της, τὰ ὁποῖα τὴν κάμνουν ἀνταξίαν ὅλων τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀδελφῶν της. Τὸ ἐξῆς μόνον εἰμποροῦσε νὰ παρατηρηθῆ: ὅτι, ἂν τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἐγένετο εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅλα τὰ καλαμάρια τῆς Βουλῆς καὶ τὰ παστούνια θὰ ἐχόρευαν, ἂν συνέβαινε στὸ Παρίσι θὰ ἐγένοντο δεκατρεῖς τοῦλάχιστον μονομαχίαι, ἀλλ' ἔγεινεν ἐδῶ καὶ ἐτελείωσε μὲ μίαν χειραψίαν εὐχαριστήριον. Τί πρακτικοὶ ἄνθρωποι ποῦ εἴμεθα!

¶

Ἐν τούτοις, οὔτε τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, οὔτε οἱ φοβεροὶ λόγοι τῶν ἀντιπολιτευομένων κατώρθωσαν νὰ κρίνουν τὸν Χακκῆ καὶ ἡ κρίσις ἀπεσοβήθη, διὰ νὰ δείξωμεν εἰς ὅλους ὅτι δὲν ἔχομεν ὀλοτελῶς κρίσιν.

¶

Ἐἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ Βενιζελικοὶ ἐορτάζουν τὰ ἐπινίκια, κατόπιν τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας τοῦ νέου κόμματος, ὅλαι αἱ ἐφημερίδες γράφουν εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου, τοῦ ὁποῖου δημοσιεύουν βιογραφίας, συνεντεύξεις, εἰκόνας κλπ. Μία μάλιστα ἐφημερίς ἀνεκάλυπεν ὅτι κατὰγεται ἀπὸ οἰκογένειαν ἁγίων· εἶναι δίκαιον λοιπὸν ὅλοι ἀ περιμένουν ἀπ' αὐτὸν θαύματα.

¶

Τὰ σχολεῖα ἀνοίγουν καὶ πάλιν τὰς πύλας των. Ὁ Μουχεδδὶν βέης τὸ ἐκοινοποίησε δι' ἐγκυκλίου, καὶ ὁμως ἡ νόσος ἐξακολουθεῖ διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ φρονεῖ χολέρα.

¶

Ἡ νόσος εὐρίσκειται ὑπὸ ὕφρεσιν, μᾶς λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες· ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω, νομίζω μάλιστα ὅτι ἔκαμε καὶ ἓνα βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐπεξέτεινε τὴν δικαιοδοσίαν της καὶ ἂν πρὸς τὸ παρὸν ἄφισε τὰ ἔμπνευχα, ἦτο γιὰ νὰ πιάσῃ τὰ ἄπνευχα.

¶

Τοιοῦτο κροῦσμα θανατηφόρον ἐσημειώθη στὸ Πέραν· ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ τὸ ἐγνώριζον, μόνον δὲ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἔπαιρνε χαμπάρι ἀπὸ τὸ κροῦσμα τῆς καμπάνας· τὸ πήγαινε κατὰ τὴν γνωστὴν παροιμίαν: στοῦ Χατζῆ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα.

¶

Αἱ σύντονοι ἰατρικαὶ περιθάλψεις καὶ τοῦ Βραχμάνος οἱ ἐξορκισμοὶ εἰς οὐδὲν ἴσχυσαν. Τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον ἀπέθανεν ἐν μέσῳ φοβερῶν πόνων καὶ τὸ διεδέχθη τὸ Ἑθνικὸν Λύκειον.

¶

Ἡ κηδεῖα ἐγένετο χθές. Εἰς ταύτην παρίσταντο ὅλοι οἱ καθηγηταί, πλὴν τοῦ κ. Εὐαγγελίδου, ὅστις καὶ τῶσκασε οἰκογενειακῶς ἀπ' τὴν μεγάλην του λύπη. Τῆς νεκρικῆς πομπῆς προεξῆρχεν ἕκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὁ Μέγας Καθηγητής, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνηγορεύθη Λυκειαρχῆς πρὸς ἀταμοιβήν. Τὸ πένθος ἦγεν ὁ πρῶτος Λυκειαρχῆς, δηλαδὴ Λυπηάρχης.

¶

Καὶ κάποια φροντίς ὁμως ἐδέησε νὰ ληφθῇ ἐκ μέρους τῆς ἐφορίας καὶ τῶν καθηγητῶν διὰ τὸν ἐκπτώτον, ὁμοφώνως δὲ ἀπεφασίσθη κατόπιν συνεδρίας ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἔχουνε διὰ βίου... ὑπὸ σύνταξιν καὶ ἀντὶ νὰ διδάσκη συντακτικόν, νὰ συνταχθῇ εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος του.

Τῆς στιγμῆς:

— Καὶ τώρα τί ἀπέγεινεν ὁ Χατζῆ Χρῆστος;

— Ἀ-χρηστος.

¶

Χθὲς ἦτο ἀνοικτὴ ἡ γέφυρα καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἠναγκάζετο νὰ πηγαίνῃ ἀντίκρου ἢ μὲ τὴν βάρκα ἢ μὲ τὰ βαποράκια τοῦ Κερατίου. Ὁ κύριος ὁμως Σ δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνη οὔτε στὴς βάρκας, οὔτε στὰ βαποράκια, διότι ἡ βάρκας πολλοὺς ἔκαμαν παπλάια. Καὶ λοιπὸν πέρνει ἀπὸ τὸ χέρι ἓνα δάσκαλο καὶ μπρὸς ὁ ἓνας καὶ πίσω ὁ ἄλλος πηγαίνουν περὶ εἰς τὸ Ἀζᾶλ-καποῦ. Φαντασθῆτε ὁμως τὴν ἐκπληξίν των ὅταν εἶδον καὶ αὐτὴν τὴν γέφυραν ἀνοικτὴν. Τὸ ἐχαρακτήρισαν ὁμως ὡς ἀτυχίαν, ὡς τυχαίαν σύμπτωσιν καὶ ἐγύρισαν πάλιν χέρι-χέρι ὀπίσω εἰς τὸ Καρόκιοι, ὅπου πρὸ πολλοῦ ἡ γέφυρα εἶχε κλείσει. Εἰς τὸ γραφεῖον διηγείτο μὲ στόμφον τὸ πρᾶγμα καὶ ἐπερίμενε εὖγε διὰ τὴν φρόνησίν του, ἠκουσε ὁμως τὰ κακὰ τῆς μοίρας του καὶ διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἔλεγεν «ὁ δάσκαλος μὲ ἠπάτησε».

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ

Ἀδανα, Ν. Σισμ. Ἐνεγράφητε, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ. — Ἀτάλειαν, Στ. Παπαζ. Δελτίον 1 ἐγγρ. καὶ ἡμερ. ἐλήφθη ὡς καὶ τμήμα, εὐχαρ. — Αἶνον, Χρ. Κ. Σκλ. Δελτίον 2 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 3 ἡμερ. ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, εὐχ. — Ἀντίφελον, Παλᾶ Γεώργ. Ἐλάβομεν κολακευτ. καὶ ἐνθουσιώδη ἐπιστολήν σας μετὰ δελτίου 9 ἐπιθεωρ. καὶ 8 ἡμερολ., εὐχαρ. θερμοῦς, σειραὶ πέμπονται, ὁμοίως καὶ ἀπολεσθῆ-ἐνατον, τμήμα στείλετε εἰς γραμματῶσ. ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ. — Ἀδριανούπολιν, Ἡλ. Δ. Βασιλ. Δελτίον μετὰ 25 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 4 ἡμερ. καὶ τμήμα αὐτῶν γρ. 250 ἐλήφθη, εὐχαρ. θερμοῦς, φύλλα πέμπονται, δημοσιευθήσεται. — Αὐτόθι, Ἀρ. Βουλκ. Συμπληρ. πέμπομεν, ὁμοίως καὶ 15 νέας σειράς, τοῦ λοιποῦ 180 φύλλα. — Ἀμισόν, Ἀν. Κ. Παπ. Ἐνεγρ., τμήμα ἐλήφθη, φύλλα στέλλομεν.

Βάρωνιν, Κ. Δ. Κωνστ. 5 φύλλα πέμπομεν, φρ. 5 ἐλάβομεν. — Βάλιαν, Μιλτ. Ἀλιμπρ. Εὐγενὴς ἐπιστολή, συνοδευούσα δελτίον 6 ἐγγρ. καὶ τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ. θερμοῦς, φύλλα πέμπονται, δεχόμεθα εὐχαρ. — Αὐτόθι, Σωκρ. Ἰωάνν. 2 δελτία μετὰ 15 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 19 ἡμερολ. ἐλήφθησαν, γραμμ. ἐκ γρ. 200 ἐξηργυρώθη, εὐχαριστίας θερμοτάτας διὰ τὴν λίαν εὐγενῆ ἐνέργειαν πρὸς διάδοσιν τοῦ «Ἀπ' Ὅλα», ὅπερ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν φίλων του στηριζόμενον, θαρραλέως θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν σταδιοδρομίαν του, πάντοτε βελτιούμενον.

Γκεῖβε, Ι. Σταυρ. Δελτίον με 8 νέας ἐγγρ. ἐλάβομεν, ὁμοίως καὶ ἐπιταγήν Ὁθ. Τραπεζῆς γρ. ἀργ. 105, εὐχαριστ. θερμοῦς δι' ἐνεργείας σας, φύλλα στέλλονται.

Δαρδανέλλια, Α. Νικ. Δελτίον 1 ἐγγρ. καὶ 5 ἡμ. ἐλήφθη, εὐχαρ. δι' ἐνεργείας σας.

Ζουγκουλδάκ, Κ. Μπαλαμ. Δελτίον μετὰ 2 νέων ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 6 ἡμερολ. κατεχωρήθη, ὁμοίως καὶ τμήμα, εὐχαρ. θερμοῦς, φύλλα πέμπονται διὰ Βάσ. Νικολαΐδην.

Ἡράκλειαν Ἰκονίου, Ι. Μαυρ. Αἰτηθέντα στέλλονται. — Ἡράκλειον Νικομηδείας, Ι. Χ. Ἀρσ. Δελτίον μετὰ 7 ἐγγρ. ἐλήφθη, φύλλα πέμπομεν εὐχαριστοῦμεν.

Θεσσαλονίκη, Ν. Δ. Κοῦδ. Ἐπιστολὴ μεθ' 6 ἐγγρ. ἡμερολ. ἐλήφθη, εὐχαρ. διὰ φροντίδα ἀποστολῆς λ)σμοῦ σας, εὐελπιστοῦντες νέας ἐνδείξεις τῆς πρὸς τὸ «Ἀπ' Ὅλα» ἀγάπης σας. — Θάσον, Χαρ. Σταμ. Δελτίον 3 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 7 ἡμερ. ἐλήφθη, εὐχαριστ. δι' ἐνεργείας, ἡμερολ. προαιρετικά. — Αὐτόθι, Κ. Γεωργιάδ., διδ. Ἐνεγρ. 12 σῶμ. ἡμερ. καὶ 4 ἐπιθεωρ., εὐχαρ. πολύ.

Ἰκόνιον, Γ. Ζιούρ. Ἐπιστολὴ μετὰ δελτίου 5 νέων ἐγγρ. ἐλήφθη, εὐχαριστ. θερμοῦς, λεξικά γρ. 140, φύλλα καὶ ἐπισκεπτ. στέλλονται.

Κιουπλιά, Ι. Γούναρ. 70 γρ. ἐλήφθη, ὁμοίως καὶ κατάλογος 13 ἐγγρ. εἰς τὸ ἡμερολ., μετὰ τὴν ἀνατύπωσιν συμμορφωθόμεθα, εὐχαρ. — Κεσσάνην, Μιχ. Παπ. Δελτίον με 6 ἐγγρ. ἡμερολ. ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ὁμοίως καὶ τμήμα. — Παρ. Σούρ. Δελτίον 5 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 1 ἡμερ. κατεχωρ., φύλ-

λα πέμπομεν. — Καλλιπόλιν, Μ. Ν. Κολύμ. 3 νέας ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 1 ἡμερ. κατεχωρ., φύλλα πέμπομεν διὰ Κ. Γρηγόρογλου. — Κίον, Δημ. Ἀθ. Κάλφ. Δελτίον 1 νέας ἐγγρ. καὶ 7 ἡμερ. ἐλήφθη, εὐχαρ. — Κοζλοῦ, Κ. Σαράφογλ. Ἐπιστολὴ ἐγγράφουσα 11 νέους ἐπιθ. καὶ ἡμερ. ἐλήφθη, γραμμ. ἐκ γρ. 143 ἐξηργυρώθη, εὐχαρ. θερμοῦς, φύλλα στέλλομεν.

Μιτυλήνην, Θεοφ. Ἀλεξάνδρ. Ἐπιστολαὶ σας ἐλήφθη, ἐγγρ. 12, ἀποδείξεις στέλλομεν, εὐχ. θερμοῦς. — Μανδρίτιαν, Κ. Θ. Περπερ. Ἐνεγράφητε, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ. — Μοναστήριον, Δ. Τσῶκον. Ἐπιστ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν δι' αἰσθήματα, χαίρομεν βλέποντες ὅτι οἱ κόποι, εἰς οὓς ὑποβαλλόμεθα, ἐκτιμῶνται αὐτόθι ὑπερβαλόντως καὶ ὅτι ἡ ἐπιθεωρ. εὐρέως διαδίδεται, αὐξάνομεν τὴν ἀποστολήν μας εἰς 57 φύλλα. Αἰτηθέντα στέλλονται, ἐλάβομεν ὑπὸ σημ. ἀποστολήν 60 ἡμερ.

Νεοχώριον Νικομηδείας, Θ. Ἄντ. φύλλα στέλλονται. — Νέαν Ἐφεσον, Ν. Ι. Βιζ. Δελτίον μετὰ 3 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 4 ἡμερ. ἐλάβομεν, εὐχαριστ. θερμοῦς.

Πέραν, Ὀλγαν Ἡλιάδου. Ἐλάβομεν ἡ δεσποινὶς Μαρίκα Φιλιππίδου ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἴδῃ, ὁρίσατε παρακ. τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως. — Πέργαμον, Στ. Ἀποστ. Δελτίον μετὰ τριῶν νέων ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 10 ἡμερ. ἐλήφθη, ὁμοίως καὶ τμήμα, εὐχαριστ. θερμοῦς, ἡ ἐκφραζομένη λύπη σας ὅτι δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἐγγρ. περισσοτέρους, δεικνύουσα τὰ πρὸς ἡμᾶς αἰσθημάτά σας, μᾶς καθυποχρεώνει. — Προῦσαν, Γ. Δουβλ. Ἀνανέωσις διὰ τὴν β' ἐξαμηνίαν καὶ τμήμα ἡμ. ἐλήφθη, εὐχαρ. Μᾶς ἔρωτατε περὶ τῆς ἀτόνου γραφῆς· ὁ συνεργάτης μας Α ἔχει ὡς κανόνα: πᾶν ἐπὶ τῆς ληγούσης τοιζόμενον νὰ μὴ τονίζεται, ἐπίσης καὶ πᾶν φιλούμενον νὰ μὴ σημειοῦται, ὡς εὐκ. ἐννοοῦμ. Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ἠπλοποιημένης γραφῆς οὐδεμίαν σχέσιν ἢ ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ ὕφους, εἶναι δὲ καινοτομία, ἥτις φαίνεται δυσεφάρμοστος. — Πρέβεζαν, Ἀθ. Γ. Κλάπ. 2 νέαι ἐγγρ. καὶ τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ.

Ρούμελι-Χισσάρ, Ροβέρτειον, Μην. Τακ. Ἐπιθυμία ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. — Ραιδεστόν, Μαρ. Σαραφ. Δελτίον 1 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 8 ἡμερολ. ἐλήφθη, εὐχαριστ.

Σαράντα Ἐκκλησίας, Κ. Κεραμ. Ἐνεγράφ. δι' ἐν ἔτος, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ. — Στρατόνιον, Κ. Ν. Ἀδαμίδην. Ἐλάβομεν σχηματικὴν γρ. 189 καὶ γραμματόσημ. 13 γρ. διὰ 16 ἐγγρ. καὶ ἡμερολόγια, φύλλα πέμπονται, εὐχαριστοῦμεν θερμοτάτα. — Σύμην, Ἰωάν. Ζουμάκην, κατεχωρήσαμεν 4 νέας ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 27 ἡμερολ. φύλλα πέμπομεν, ὁμοίως καὶ ἐλλιπῆ β' καὶ δ', εἰσπράξεις σας ἀναμένομεν. — Σαρακήναν, Παπᾶ Στέφ. Ἐνεγράφ., τμήμα ἐτήσιον ἐλήφθη. — Σμύρνην, Α. Σ. Χάλιβ. Εὐχαρ. θερμοῦς ἐπὶ συγχαρητηρίοις καὶ εὐχαῖς. Τμήμα ἐλήφθη.

Τραπεζοῦντα, Ἀλέξ. Ἀμοῖρ. Δημοσιεύετ., ἀντίτιμον ἐλήφθη, ἀναμένομεν ἐγγραφάς.

Φέρρας, Δέσπ. Σαμ. Ἡ ἐσφαλμένη διεύθυνσίς σας διαρθρώθη, φύλλα στέλλονται.

Χαρτοῦμ, Στυλ. Ἰωάν. Ἐπιστ. καὶ δελτίον μετὰ 10 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ ἡμερολ. ἐλήφθησαν, ὁμοίως καὶ γρ. 175,75 εὐχαρ. θερμοῦς, διότι καὶ εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Ἀφρικῆς διεδώσατε τὸ «Ἀπ' Ὅλα», ὅπερ ἀποστέλει εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὁμογενεῖς θερμοὺς χαιρετισμούς. — Χηλὴν, Π. Παχόπ. Δελτίον σας με 1 ἐγγρ. ἐπιθεωρ. καὶ 2 ἡμερολ. ἐλήφθη, φύλλα λαμβάνετε διὰ κ. Μ. Σαρροπούλου. — Αὐτόθι, Μ. Σαρρόπ. Γραφ. ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, ἀνατυπωθ. στέλλονται, τὰ δέματα πέμπονται ταυτοχρόνως αὐθημερόν ἐκ τοῦ γραφείου μας, ἐγγρ. ἡμ. κατεχωρήσαμεν.

Μπρὸς τὰ κενὰ τῶν πατέρων ἐδώλια
ὁ Φασουλῆς κάμνει στίχους καὶ σχόλια.

Ἰδοὺ σ' αὐτὴν τὴν αἰθουσαν τὴν τοῦ Βουλευτηρίου ἠκούσθησαν βροντόφωνοι πατέρων ρητορεία! τὴν ἄνταξιν αὐτῆς σιγῆν κοιμητηρίου καὶ πρὸς στιγμὴν κατέπαυσαν αἱ τόσαι λοιδορία. Νά, τὰ κενὰ θρανία του! δυστυχισμένα ξύλα, τί πανταλόνια βουλευτῶν ὀσφράνθητε ποικίλα!

σας βλέπω και με φαίνεσθε καθώς βρεγμένες κότες!...
των γεραρών πατέρων μας σας έβρεξαν ιδρώτες!

Ίδου σ' αυτά τὰ μαλακά κατάβρεκτα θρανία
εκάθηντο και φαλακρά και μαλλιαρά κρανία
και καρμέλες μοίραζαν δεξιά κι' αριστερά
και κάπως έγλυκαίνοντι τὰ λόγια τὰ πικρά.

Ίδου! με τί συγκίνησιν παρατηρώ τὸ βήμα,
ὄπερ έστέγασε προχθές τοῦ Μπούσιου τὴ λίμα,
ποῦ μύδρους έξετόξευσε μετά μεγάλης κρίσεως
κατὰ τῆς Κυβερνήσεως,
έφ' ᾧ συγχαρητήρια θεομά πολλῶν έδέχθη
κι' ὅτι τὸν εἶπαν κερατὰ κι' αὐτὸ γιαγίς έλέχθη!

Ἐδῶ λοιπὸν έκάθησε κι' ὁ κύριος Χακῆς
και στοὺς μεγάλους βουλευτὰς κι' ἱππότας τῆς φακῆς
ἀπέδειξ' έμβριθέστατα πῶς τᾶχει τετρακόσα
και τῆς χιλιάδας τὰ μισὰ πῶς εἶναι πεντακόσα
κι' ἀκολουθῶν πολιτικὴν εὐθειαν και πλαγίαν
έμεινε πάλιν καθὼς πρὶν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν
πρὸς ἱκανὴν ἀπόγνωσιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως
τῆς τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ἀπογοητεύσεως
έσχάτως ροφησάσης
κι' ἀδίκως τοὺς σιέλους τῆς κατασπαταλήσεως.

Ἔω προσφιλεῖς μου Βουλευτὰί! με τὸ Κουρμπάν
μπαϊράμι
τώρα χαζεύετε και σεις, καθένας σκόλη κάμει,
και μοναχὸς ὁ Φασουλῆς
γυρίζει καθὼς φάντασμα στοὺς τόπους τῆς Βουλῆς!

Μὰ νά, τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς, ὁποῦ λαμβάνει σῶμα,
στὸ βῆμ' ἀμέσως προχωρεῖ με φλογισμένον ὄμμα
και μὴ φωνὴ μεγάλη
αὐτὰ τὰ λόγια ψάλλει:

Ἐὖτε τρώγῃς φασιόλους και σὲ προκαλοῦν έκρήξεις
ένθυμοῦ τὰς τελευταίας τῶν πατέρων μας τὰς ρήξεις,
ένθυμοῦ τὰς ρητορείας, ένθυμοῦ τὰς ἀντεγκλήσεις,
τὰς περι σκιᾶς γαϊδάρων τὰς μεγάλας συζητήσεις,
ένθυμοῦ τὸ φλέγον πῆθος, ένθυμοῦ κι' αὐτὸ κι' αὐτὰ,
μὴ λησμόνει και τὰς λέξεις έσκιᾶ και κερατὰ.

Φασουλῆ μου, μὴ λυποῦ,
θὰ μπορέῃς τοῦ λοιποῦ,
ἂν τὸν κάλο σου κανεῖς
σοῦ πατήση δυνατὰ
παρευθὺς ὡς, εὐγενῆς,
νά τὸν εἴπῃς: κερατὰ!

Ἐστὼ τοῦτο σύμβολόν μας νῦν, αἰε και στοὺς αἰῶνας
και μ' αὐτὴν τὴν λέξιν μόνον ἀνταμειψόμεν ἀγῶνας
ὑπὲρ τῆς εὐημερίας
κι' ὑπὲρ ὅλων σωτηρίας.

Κερατὰδες ἀπ' ἐδῶ, κερατὰδες ἀπ' ἐκεῖ,
ὄντως νέα σοβαρὰ κι' ἀρνούθῳ πολιτικῆ.

Εἰς τοὺς πολιτικούς μας,
τοὺς τόσοσ γνωστικούς μας,
ζουρλομανδριάς πρέπει.

Αὐτὸς νὰ τοὺς ένδύη,
νά τοὺς ἀναδεικνύη,
αὐτὸς και νὰ τοὺς σκέπη.

Ν. Σαρὰδου

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Τὸ μόνον
έν χρήσει
διδασκτικὸν

τῶν **ΕΜΠΟΡΙΚῶΝ** Βιβλίων.

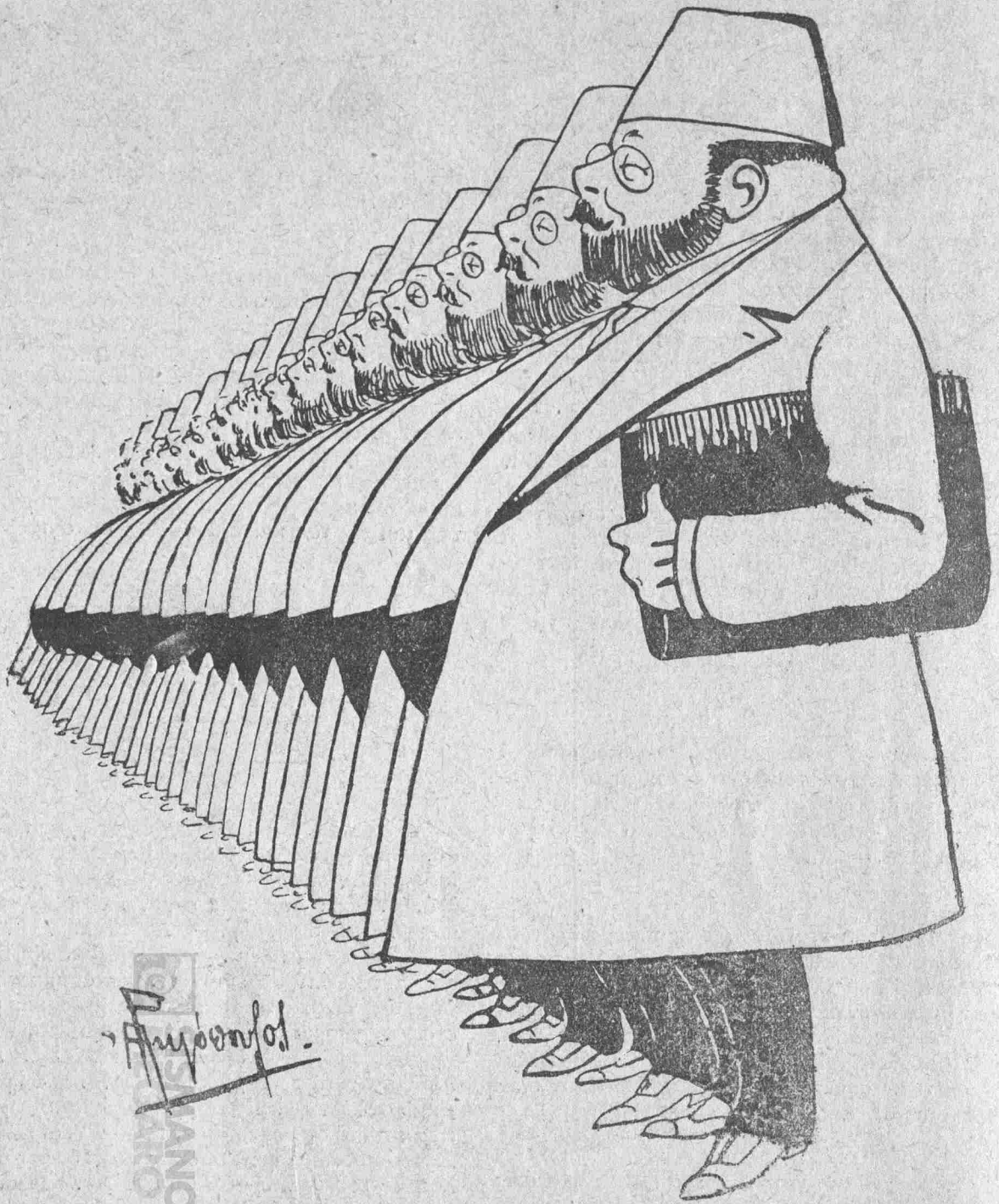
ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Μεγάλη ὁδὸς Πέραν, 164.

Διεύθυνσις: **Φ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ.**

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης 1 τρέχοντος νέα θεάματα
ἀπολαυστικά Παραστάσεις ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. συνε-
χεῖς μέχρι τῆς 11 μ. μ.

Ἀλλαγὴ προγράμματος κατὰ πᾶσαν Τετάρτην
και Κυριακὴν. Θέσις Α' γρ. 5, Β' 3, διακεκριμένη 10.

Ἐπιφάνης

Ἐποψήφιοι διάδοχοι τοῦ Χακῆ πασᾶ.

Με τὴν πολιτικὴ τους
και φίλοι των κι' έχθροί τους
χάνουνε τὰ μυαλά τους.

Κι' ἀμέσως παρ' ἐλπίδα,
πέρνουν μία κεραμίδα
και τρίβουν τὴν κοιλιά τους.

Ἦτο τὸ ξύλον μόνον
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
τὸ μόνον σύμβολό τους,

Μὰ φέρανε και κέρατα
κι' ἀπὸ τῆς γῆς τὰ πέρατα
θαυμάζουν τὸ μυαλό τους.

Και νῦν ἂς περιμένωμεν νὰ δοῦμε τί θὰ φέξῃ,
τί διάβολο θὰ πράξωμεν
κι' ἂν ἴσως μέσα στὴ Βουλὴ ποτὲ και ξύλο παίξῃ,
πρὸς τοὺς λαμπροὺς πολιτικούς ἀρειμανίως κράξωμεν
ὑπὸ τὸν ἥλιον οὐδέν, οὐδέν, οὐδέν καινὸν
και μόνον τὸ κρανίον σας, ταλαίπωροί, κενόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΣ

“ΚΟΣΜΟΣ”

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΓΕΩΡΓ. ΡΙΖΑ
Σατυρικά, Λυρικά,
Φιλοσοφικά, Δράματα,
Κωμωδία κτλ.

Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς
ἐπαρχίας δι' ἐγγραφήν συνδρομητῶν
ἐπὶ προμηθεῖα.

Διεύθυνσις: **Γ. ΡΙΖΑΣ**
Ἀδτ' Ὁθωμ. Τράπεζα, Γαλατᾶ.

“ΚΟΣΜΟΣ”

Ἐγγραφῆτε ὅλοι εἰς τὸ
Εὐθυμογραφικὸν Ἡμερολόγιον
« **ΑΠ' ΟΛΑ** ».

Εὐφυνέστατον—Κομψότατον.

3 γρόσια διὰ τοὺς ἐγγεγραμμένους
εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν.

Θ. ΒΑΦΕΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ^{ΑΣ}
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Φωνογράφων, Τσιγκογραφίας,
Γαλβανοπλαστικῆς κτλ.

Ἰδρυθὲν τῷ 1888

Κατασκευάζει και πωλεῖ
πλάκας φωνογράφων τελειοτάτας

ΑΝΤΙ 10 ΓΡΟΣΙΩΝ
Μεγάλη ὁδὸς Τεκέ, ἀρ. 540, ἔναντι
τῆς Τευτονίας, Πέραν.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Ἐραῖα δῶρα διὰ τὴν 1^{ην} τοῦ ἔτους.